

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura

Segon període

Sèrie C - Número 130

19 de juliol de 2011

Comissió de Benestar, Família i Immigració

Presidència de l'H. Sra. Carme Capdevila i Palau

Sessió núm. 9

SUMARI

Preguntes

al Govern acumulades (tram. 311-00376/09, 311-00377/09, 311-00378/09 i 311-00379/09) (retirades) p. 3

Sessió informativa

amb el conseller de Benestar Social i Família sobre les polítiques de cohesió social i de lluita contra la pobresa (tram. 355-00021/09) p. 4

Pregunta

al Govern sobre l'increment dels ajuts a les famílies amb infants en termes de prestació econòmica i temps de percepció (tram. 311-00508/09) p. 22

Preguntes

al Govern acumulades relatives a un pla local de suport a la família (tram. 311-00509/09 i 311-00513/09) p. 24

Pregunta

al Govern sobre les actuacions per a la implementació del servei d'assistent personal per a la promoció d'un projecte de vida independent per a les persones dependents (tram. 311-00510/09) p. 25

Preguntes

al Govern sobre l'impuls d'una nova llei de protecció i suport a les famílies nombroses i monoparentals (tram. 311-00511/09) i sobre les actuacions i els recursos per a la informació sobre els ajuts, les prestacions i els serveis en l'àmbit familiar (tram. 311-00512/09) p. 26

Preguntes

al Govern sobre les actuacions per a l'increment de les competències de la Secretaria de Família (tram. 311-00514/09) i sobre les actuacions amb relació a les funcions de l'Observatori Català de la Família (tram. 311-00515/09) p. 27

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Impres a Multitext, SL
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 9

La sessió s'obre a les quatre de la tarda i set minuts. Pre-sideix Carme Capdevila i Palau, acompanyada de la vice-presidenta, M. Victòria Forns i Fernández, i del secretari, Francesc Bragulat i Bosom. Assisteix la Mesa el lletrat Pere Sol i Ordis.

Hi són presents els diputats Anna Figueras i Ibàñez, Joan Recasens i Guinot, M. Glòria Renom i Vallbona, Elena Ribera i Garijo, Montserrat Roura i Massaneda i Josep Sicart i Enguix, pel G. P. de Convergència i Unió; Eva Granados Galiano, Núria Segú Ferré i Núria Ventura Brusca, pel G. P. Socialista; Rafael López i Rueda i Marisa Xandri Pujol, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Jordi Miralles i Conte, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Pere Bosch Cuenca i Violant Mascaró i López, per Esquerra Republicana de Catalunya, i Jordi Cañas Pérez, pel S. P. Ciutadans.

Assisteix a aquesta sessió el conseller de Benestar Social i Família, Josep Lluís Cleries i González, acompanyat de la directora general de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, Carmela Fortuny i Camarena.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Benestar, Família i Immigració amb el conseller de Benestar Social i Família sobre les polítiques de cohesió social i de lluita contra la pobresa (tram. 355-00021/09). Comissió de Benestar, Família i Immigració. Sessió informativa.

2. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el calendari i el pressupost previstos per al desplegament de la Llei 14/2010, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència (tram. 311-00376/09). Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació. (Text presentat: BOPC 45, 37)

3. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'impuls d'un pacte nacional per a la infància i l'adolescència (tram. 311-00377/09). Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació. (Text presentat: BOPC 45, 38)

4. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures i els recursos econòmics per a la reducció progressiva de la pobresa infantil (tram. 311-00378/09). Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació. (Text presentat: BOPC 45, 38)

5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'increment dels ajuts a les famílies amb infants (tram. 311-00379/09). Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació. (Text presentat: BOPC 45, 38)

6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'increment dels ajuts a les famílies amb infants en termes de prestació econòmica i temps de percepció (tram. 311-00508/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació. (Text presentat: BOPC 72, 78)

7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els objectius, les actuacions i els terminis per a l'establiment d'un pla local de suport a la família (tram. 311-00509/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació. (Text presentat: BOPC 72, 78)

8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les actuacions per a la implementació del servei d'assistent personal per a la promoció d'un projecte de vida independent per a les persones dependents (tram. 311-00510/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació. (Text presentat: BOPC 72, 79)

9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió l'impuls d'una nova llei de protecció i suport a les famílies nombroses i monoparentals (tram. 311-00511/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació. (Text presentat: BOPC 72, 79)

10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les actuacions i els recursos per a la informació sobre els ajuts, les prestacions i els serveis en l'àmbit familiar (tram. 311-00512/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació. (Text presentat: BOPC 72, 79)

11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les actuacions amb les administracions locals i l'Observatori Català de la Família amb relació a un pla local de suport a la família (tram. 311-00513/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació. (Text presentat: BOPC 72, 80)

12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió les actuacions per a l'increment de les competències de la Secretaria de Família (tram. 311-00514/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació. (Text presentat: BOPC 72, 80)

13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les actuacions amb relació a les funcions de l'Observatori Català de la Família (tram. 311-00515/09). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació. (Text presentat: BOPC 72, 80)

La presidenta

Bona tarda. Donaríem inici a la Comissió de Benestar, Família i Immigració.

Preguntes

al Govern acumulades (tram. 311-00376/09, 311-00377/09, 311-00378/09 i 311-00379/09) (retirades)

I, si m'ho permeteu, hi ha una alteració en l'ordre del dia que voldria comunicar, atès que s'han retirat les preguntes 2, 3, 4 i 5, presentades per la diputada Laura Massana, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Per tant, un cop s'acabi la compareixença del conseller, substanciaré la resta de preguntes que teníem avui dintre de l'ordre del dia.

Sessió informativa

amb el conseller de Benestar Social i Família sobre les polítiques de cohesió social i de lluita contra la pobresa (tram. 355-00021/09)

Bé, passaria la paraula al conseller. Donar-li la benvinguda de nou en aquesta comissió, a vostè i a totes les persones que l'acompanyen. I, tal com acabem de pactar, doncs, per un temps aproximat d'una mitja hora té la paraula, conseller.

El conseller de Benestar Social i Família
(Josep Lluís Cleries i González)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, vinc per comparèixer, a petició del Grup Parlamentari Socialista, sobre la lluita contra la pobresa i per la inclusió social. M'acompanyen la directora general de l'ICASS, la senyora Carmela Fortuny; el secretari de Família, el senyor Ramon Terrassa; la directora general d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència, la senyora Anna Solés, la cap de gabinet i altres persones del Departament. Perquè aquest tema, el tema de la lluita contra la pobresa i per la inclusió social, sempre és un tema important però en moments de crisi ho és més, i per al Govern de la Generalitat és una de les nostres prioritats: la lluita contra la pobresa, el treball polític per la inclusió social al nostre país.

Ja en el nostre programa de Govern, amb el qual ens vam presentar a les eleccions, establíem que volíem impulsar un pla d'inclusió social de Catalunya, amb la participació del tercer sector vinculat a la comunitat. I el mateix compromís del Govern de la Generalitat en matèria d'inclusió social i de lluita contra la pobresa queda clarament identificat, doncs, amb un punt, el punt 4.4, que diu: «Inclusió social i lluita contra la pobresa. Treballar per acabar amb una Catalunya dual on hi ha gent que viu en crisi permanent.» Una de les iniciatives que hem pres per fer realitat, doncs, aquests compromisos ha estat la creació d'un grup de treball per a la lluita contra la pobresa i per la inclusió social a Catalunya, que més endavant els en parlaré i concretaré una mica la feina que s'hi fa.

Si analitzem una mica la situació, la crisi ha provocat un augment de l'atur que ha causat un increment de persones que es troben amb dificultats, doncs, davant de la seva vida quotidiana, i en alguns casos per fer front a una necessitat bàsica com és la necessitat de cobrir les despeses d'habitatge. I s'han produït, doncs, impagaments de lloguers, d'hipoteques, que han significat també la pèrdua d'aquest referent tan bàsic per a una vida normalitzada, que és l'habitatge, no?

A més a més, també, la situació d'atur, que el primer trimestre del 2011 se situa al 19 per cent –el 19,01–, doncs, és una situació de dificultat que també fa que hi hagi moltes persones que puguin entrar en un procés d'exclusió social. Per tant, veiem un nou perfil de persones, que no estan excloses però, en canvi, estan en aquest risc, si la situació es mantingués molt de temps. Per tant, cal actuar sobre les causes que generen aquest pobresa i buscar un equilibri entre les respostes d'urgència, que han de ser palliatives, però

també una política social transformadora a llarg termini en aquest sentit.

Cal, per tant, també, un abordatge integral. Des d'una perspectiva global, identificar accions en àmbits com l'habitatge, l'ocupació, els serveis socials, la salut... Per tant, qui compareix..., estem al front del Departament de Benestar Social i Família, però és cert que les intervencions han de ser molt transversals, molt interdepartamentals, perquè afecten, doncs, el conjunt de les polítiques del Govern de la Generalitat.

També una de les qüestions que estem implantant en el departament és un sistema d'indicadors per mesurar l'impacte en el present i en el futur immediat, ja que nosaltres una de les coses que ens hem proposat és que les mesures que anem prenent, doncs, tinguin un sentit de ser avaluable. Perquè moltes vegades, si no, anem fent plans, anem fent projectes, anem fent accions, però necessitem que hi hagi, doncs, també aquest sentit de poder avaluar aquestes polítiques que fem.

Una constatació: el risc de pobresa s'ha mantingut estable durant el període de creixement econòmic. I, per tant, doncs, això ja era una preocupació, que recordo que n'havíem parlat en aquesta mateixa sala en altres ocasions, però el que ara veiem... Citaré els anys que tinc de l'INE i de l'Idescat, i, per tant, dic dades del 2010 i del 2009, perquè són les últimes que surten a l'INE i a l'Idescat, no? El gener del 2010, l'índex de pobresa a l'Estat espanyol era del 20,85. I a Catalunya, data any 2009, la taxa de pobresa, segons el llinar català, se situava al 23,1 per cent.

Els col·lectius amb major risc de pobresa veiem com són les famílies monoparentals, especialment si hi ha algun fill amb dependència, que la taxa de pobresa arribaria al 48 per cent; les llars de dos adults amb tres o més fills que algun tingui dependència, 45,7 per cent, i en les llars unipersonals, amb una persona, especialment dona, major de seixanta-cinc anys –persones que viuen soles. I el risc de pobresa veiem en totes les estadístiques com té més incidència entre les dones que entre els homes i, en especial, quan aquestes tenen més de seixanta-cinc anys. Els grups més desfavorits són persones vídues, persones immigrades i les persones amb educació primària o amb estudis inferiors a l'educació primària.

Exclusió social i pobresa en la infància i l'adolescència. També veiem aquesta situació emergent i estructural que es transmet de pares i mares a fills. I, per tant, doncs, veiem com la infància i la transició a l'edat adulta són etapes d'alt risc d'exclusió social i de pobresa que cal entomar des d'un abordatge, com deia abans, integral, d'atenció a les famílies. Per tant, hem d'entendre la família com espai d'intervenció per fer prevenció en aquest àmbit de la pobresa infantil. En anys de bonança econòmica la pobresa infantil s'havia mantingut estable a Catalunya, amb valors entorn al 17,6 per cent. Però el 2009, per efecte de la crisi, va pujar fins al 23,4 per cent. En els infants menors de setze anys, amb dades INE, diu que la pobresa és del 24,3 per cent; i entre setze i vint-i-quatre anys, un índex d'un 19 per cent.

Per tot això, veiem que les estratègies de lluita contra la pobresa i l'exclusió social han de tenir també un tracte molt territorialitzat, ja que cada territori té unes dinàmiques pròpies i diferenciades, i, per tant, doncs, la lluita contra la pobresa l'hem d'enfocar molt des de la proximitat. I en aquest sentit cal tenir molt en compte el paper de les administracions locals, ja sigui en funció de la dimensió del municipi, consell comarcal o ajuntament, i impulsar, doncs, plans d'àmbit local, d'inclusió social, que serveixin per intervenir de manera transversal en un territori concret.

Creiem que es fa necessària, amb un pacte amb les administracions locals, una reformulació i una potenciació d'aquests plans locals d'inclusió social, que serveixin per dissenyar, per diagnosticar i posar en marxa, doncs, noves actuacions i alhora, com he dit abans també, amb uns indicadors que siguin avaluable. I aquí també cal fer una gran tasca en l'àmbit de la prevenció.

Creiem que també des del territori, amb la implicació d'administracions locals, cal fer, doncs, una gran intervenció en la prevenció. S'entén que quan també parlem de territori, i després m'hi referiré, creiem que hi ha uns grans agents molt implantats arreu de Catalunya en el territori, que és tot el tercer sector social. I, per tant, doncs, tenim administracions locals, uns agents que fan una gran feina, que són les entitats socials, arreu de Catalunya, amb implantacions diferents, de diferents tipologies d'entitats –unes de molt locals, altres d'esteses arreu del país–, i creiem que tota aquesta feina territorial l'hem de fer amb l'Administració local però també, evidentment, amb tot el que fa referència al tercer sector social.

Algunes actuacions relatives a pobresa que mantenim i tirem endavant aquest any 2011. Tot el que fa referència al treball amb els ajuntaments i consells comarcals, a través del contracte programa que ara estem renovant i negociant amb tots els consells comarcals i ajuntaments. Aquí tenim, si traiem a part el sac de dependència, que destinarem, per a aquest any 2011, 144 milions d'euros a tot el que fa referència als serveis socials bàsics, d'atenció primària o bàsics. I, per tant, doncs, aquesta atenció de primera línia, de seguir donant suport als ajuntaments. D'aquests diners, hi ha un apartat d'ajudes d'urgència, de pla d'inclusió social, d'ajudar amb residències temporals per a persones amb risc d'exclusió, etcètera, que són més de 7 milions d'euros, 7.109.000 euros és la previsió que hi ha en aquests contractes programa per destinar-hi.

Després, des de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, doncs, seguirem mantenint, com molt bé vostès saben, que ho vam parlar quan vam presentar el pressupost per a enguany, tot el que fa referència a la prestació complementària, la prestació econòmica de caràcter social per a les pensions no contributives, que hi destinarem 51,3 milions d'euros; els ajuts assistencials de protecció de cònjuges supervivents, que hi destinarem 11,23 milions d'euros; la prestació per al manteniment de despeses de la llar, que hi destinarem 14,58 milions d'euros, i la prestació per a necessitats bàsiques, que hi destinarem 2,1 milions d'euros. Aquí cal dir que, a més a més, totes les per-

sones que reben una prestació de SOVI, que fins ara no tenien l'ajuda..., vam tenir unes reunions amb Arrels, Càritas, l'Associació de Perceptors de Pensions Baixes i la FATEC, que ens van precisar, doncs, que aquí hi havia tot un grup de persones que cobraven el *seguro obligatorio de vejez e invalidez*, el SOVI, i que no percebien el complement per a necessitats bàsiques. Aquí hem vist, doncs, que podem fer-ho i aplicar-ho, agafant la legislació tal com està ara, i amb caràcter retroactiu, des de l'1 de gener del 2010, se'ls abonarà aquesta quantitat a tots el que són perceptors de SOVI, el complement per a necessitats bàsiques. I això ha estat un acord a què s'ha arribat aquests darrers dies amb aquestes entitats, que era una reivindicació que feien d'aquest sector.

També, pel que fa a les subvencions que des de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials es donaran per a programes d'inclusió social a entitats del tercer sector, doncs, hi destinarem inicialment 1,1 milions d'euros, per a programes d'inclusió social de les entitats de l'àmbit social.

Des de la Secretaria de Família, una de les qüestions que s'ha posat en marxa des del mes de maig passat i que també és un programa important per a la cohesió social, doncs, és la posada en marxa del Fons de garantia per cobrir l'impagament de pensions d'aliments i compensatòries. I, per tant, doncs, a aquest programa, en aquests moments, amb dos mesos i mig de funcionament, se n'han fet poques sol·licituds, també ho hem de dir –setanta sol·licituds tenim de moment. Jo crec que aquí hi ha una qüestió, també, que és que la gent conegui que hi ha aquesta possibilitat que hi ha aquest fons, que s'ha donat a conèixer però encara cal donar-li més difusió. Però en aquests moments tenim setanta sol·licituds. Tampoc ho vull magnificar, les coses tal com són, no? Hi ha setanta sol·licituds presentades i estan en tràmit.

Després, tenim la qüestió de l'ajut econòmic per a les famílies en què s'hagi produït un naixement, adopció, tutela o acolliment, que ja vam dir que el que era el programa universal, doncs, ja ho vam explicar, que era una situació temporal, que treïem la universalitat temporalment, però que aleshores faríem i trauríem una convocatòria. Sí, ho avanço avui... Bé, en realitat, si demà s'aprova el pressupost de la Generalitat com està previst, si s'aprova, doncs aleshores ja podrem treure l'ordre, però em semblava que si avui venia a comparèixer, el que havíem de fer és explicar-ho avui, perquè el dia, doncs, que s'ha produït aquesta compareixença és avui. El que nosaltres tenim previst és treure aquesta convocatòria d'ajuts, que en el cas d'una família amb tres membres..., és a dir, el nivell d'ingressos de la unitat familiar fins a tres membres per accedir a l'ajut econòmic per a les famílies en què s'hagi produït un naixement, adopció, tutela o acolliment serà de dotze mil euros, corresponents a l'exercici econòmic de 2010, és a dir, els ingressos que tinguin de l'any anterior, que és el que hauran de justificar a través de la declaració de renda, a través dels documents, sempre es justifiquen els de l'any anterior.

Recordin que jo, quan vaig venir a comparèixer i parlàvem d'aquest tema, que trauríem una ajuda per a les

famílies en situació de major vulnerabilitat, vam dir que partiríem de l'IRSC multiplicat per un coeficient; i, finalment, doncs, hem decidit dotze mil euros. També cal dir que amb les entitats que estan a la plataforma «Ni un pas enrere», doncs, en l'àmbit de les polítiques socials, també ens vam reunir i també ens plantejaven els dotze mil, i ja vam dir que hi havia una situació de concordança amb el que ells manifestaven i que, per tant, doncs, aquesta seria la línia. Per tant, nosaltres, la convocatòria que traurem, a través d'una ordre del Departament de Benestar Social i Família, una vegada s'hagi aprovat el pressupost, doncs, serà amb aquest topall dels dotze mil euros. Aquest topall s'incrementarà en un 30 per cent per cada membre més de la unitat familiar, si és superior a tres membres. Per tant, doncs, les famílies nombroses tindran també..., en funció del nombre de membres, podran tenir un topall d'ingressos superior. En cas que una de les persones membres de la unitat familiar tingui el reconeixement legal de persona amb discapacitat, s'aplicarà la ponderació corresponent a un membre més. I en cas de família monoparental, s'aplicarà la ponderació corresponent a un membre més, considerant-ne, en qualsevol cas, un mínim de quatre.

Per tant, també, com que hem vist que en els perfils de les persones –de les famílies, més ben dit– que es troben en situació de vulnerabilitat hi ha les famílies monoparentals, per una banda, i per altra, també hem vist les famílies nombroses, doncs, per tant, unes i altres tenen una prioritització en aquestes ajudes. I, per una altra, també hem vist que quan hi ha una situació que un dels membres té una situació de dependència, per tant, els que tenen un fill o filla amb discapacitat, doncs, també tenim aquesta ponderació a l'alça. Els ajuts seran de 650 euros per naixement, adopció, tutela o acolliment, i de 750 euros, en cas de famílies nombroses o monoparentals.

També tenim una previsió que hem fet veient aquests escenaris econòmics, tenint en compte que aquesta prestació és, tal com sortirà a la convocatòria, des que s'aprovi el pressupost fins a final d'any, perquè fins que s'hagi aprovat el pressupost el dret està adquirit, perquè encara no està modificada la llei anterior I, per tant, aquesta modificació temporal afecta des de l'aprovació dels pressupostos fins al desembre, i això afectarà unes 8.800 famílies, que podran rebre aquest ajut, que, en cas contrari, l'haurien perdut. I, per tant, doncs, aquestes famílies que es troben en aquesta situació de més vulnerabilitat, doncs, tindran aquestes ajudes, amb aquest topall a partir dels tres membres, de dotze mil euros.

Una altra actuació que s'està portant a terme també, amb la nova configuració que té des de l'inici d'aquesta legislatura el Departament de Benestar Social i Família, doncs, és tot el que fa referència als plans de desenvolupament comunitari. Nosaltres, aquest any, tirem endavant noranta-un plans de desenvolupament comunitari, que es desenvolupen en vint-i-nou comarques diferents, que suposen un pressupost de 2,8 milions d'euros. Aquests plans de dinamització comunitària, que participen molt de les entitats cíviques i socials, molts d'ells, estan enfocats a temes de prevenció contra la pobresa, contra l'exclusió social i,

per tant, doncs, tenen aquesta idea també de fer aquest treball preventiu en el territori. Per tant, l'impuls d'aquests noranta-un plans de dinamització, que significa una actuació en cent cinquanta-un barris, eh?, perquè hi ha plans que tenen una extensió superior a un barri. Per tant, els barris que participen d'aquests plans són cent cinquanta-un barris de Catalunya. I, per tant, aquí també hi ha una forta participació de les entitats i dels ajuntaments o consells comarcals, perquè aquests plans de dinamització es fan conjuntament també amb les administracions locals de cadascun dels territoris d'aquests barris.

Un altre aspecte és, en aquest cas també, des de la Direcció General d'Acció Cívica i Comunitària, el conjunt de subvencions i ajudes que van destinades a programes de voluntariat en l'àmbit de la inclusió social i la lluita contra la pobresa. Del conjunt de subvencions previstes per a aquest any 2011, hi ha 1,56 milions d'euros –1,56 milions d'euros–, que afecten a vint-i-cinc entitats d'arreu del territori, doncs, que es dediquen a aquests temes. Altres temes de la Direcció General d'Acció Cívica que no tenen a veure amb lluita contra la pobresa, etcètera, ja no estan comptats aquí. Aquests són programes, doncs, en què hi ha entitats..., bé, ara citaria, doncs, el barri del Raval, de la Creu Roja, de Càritas, del Banc dels Aliments, etcètera. Són entitats, fins a vint-i-cinc, que es dediquen a aquest tipus de programes.

Un altre aspecte, també molt encaminat en l'àmbit de la prevenció, és tot el que fa referència als centres oberts, eh?, que es fan... Perdó, m'he deixat una altra xifra. Després tenim els contractes programa, també de la Direcció General d'Acció Cívica, amb ajuntaments i consells comarcals, que no tenen plans de dinamització comunitària però sí actuacions en l'àmbit de lluita contra la pobresa, que són 1,35 milions d'euros. I després també hi ha algunes actuacions –ara no hi entro en detall, perquè si no seria massa llarg– del Pla integral del poble gitano, que també van relacionades amb la lluita contra la pobresa i contra l'exclusió, que també pertanyen a aquesta direcció general.

Aleshores, en l'àmbit de l'atenció a la infància i l'adolescència hi ha tot el que fa referència als centres oberts, que fan una tasca de prevenció, que una part..., evidentment, no tot és pobresa, però sí en l'àmbit de l'exclusió, que, per tant, també fan una feina en aquest àmbit, aquests centres oberts. Tenim 6.700 places i hi han quaranta-sis centres arreu de Catalunya, i amb una despesa d'1,8 milions d'euros.

I, per una altra banda, hi ha tots uns aspectes que fem amb contracte programa amb ajuntaments i consells comarcals i amb entitats, que són centres oberts i programes diürns preventius, a través de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, per un import per a tot l'any 2011 de 8,62 milions d'euros. Per tant, aquí també tasca de prevenció en l'àmbit de la infància.

Després, tenim... En aquests programes diürns preventius que he dit, hi ha cent programes arreu del territori que es dediquen a la promoció de la inserció social i millor adaptació i enxarxament en l'entorn escolar o

de lleure d'infants, que formen part, doncs, d'aquests diners que hem dit del contracte programa del conjunt d'ajuntaments i consells comarcals de Catalunya, fins a un total de trenta-un municipis que desenvolupen aquests cent programes arreu de Catalunya.

Després hi ha un apartat, només el cito de passada, que és que des de la Direcció General per a la Immigració també algunes de les actuacions que es porten a terme van molt relacionades amb aspectes de cohesió social i d'igualtat d'oportunitats per a les persones nouvingudes. I, per tant, aquí hi ha també tots uns convenis i actuacions amb la Direcció General per a la Immigració.

Un altre dels aspectes, i ho deia abans..., nosaltres, en tot aquest terreny, entenem molt que en el territori hi ha les administracions locals, que fan una gran tasca, però després també hi ha tot el que és el tercer sector, amb voluntat de tots plegats de sumar esforços i allò que hem dit des del primer dia d'assumir i treballar amb una gran aliança del sector públic i del sector privat, especialment sense afany de lucre, el que es diu el tercer sector social.

A més a més, tenim a Catalunya, en aquest àmbit, entitats que tenen un gran coneixement de la realitat social. Per això nosaltres vam dir també en aquesta legislatura que volíem abordar aquests temes de la inclusió social i de la lluita contra la pobresa amb el tercer sector. Vam crear un grup de treball, que es va començar a reunir el 18 d'abril, va fer-se la primera reunió constitutiva, en què, a més a més del Govern de la Generalitat, hi participen entitats d'iniciatives socials i les entitats municipalistes, l'Associació Catalana de Municipis i la Federació de Municipis de Catalunya. Després, hi ha un conjunt d'entitats d'iniciativa social, que les citaré: la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social, les Entitats Catalanes d'Acció Social, Càritas Catalunya, Creu Roja Catalunya, fundació Arrels, Fundació Banc d'Aliments, Casal dels infants per a l'acció social, Fundació Marianao, Trinijove, Feddaia, la Federació Catalana de Voluntariat Social i la Companyia de les Filles de la Caritat. Aquest grup de treball està realitzant tota una anàlisi de les dinàmiques que són generadores d'exclusió social partint de l'experiència pràctica que tenen totes elles, i, a més, amb una virtut que tenen, no?, de saber optimitzar els recursos públics i privats.

Aleshores, aquest grup..., la seva virtut ha de ser fer unes propostes d'actuació de caire més urgent, com hem dit abans, que siguin mesurables. I per dir-ho així, no és tant un grup de reflexió, sinó que és un grup d'acció urgent. Aleshores, nosaltres hem donat tot aquest període fins ara, a l'estiu, per a partir del mes de setembre aprovar el document que finalment, doncs, acordem amb totes aquestes entitats, que, a més, jo crec que va molt en el sentit que de vegades aquí, en aquesta comissió, s'havia comentat i segur que se segueix comentant, doncs, de fer una tasca molt interdepartamental. I en aquest sentit, doncs, van molt les propostes en tot l'àmbit comunitari, en l'àmbit de l'habitatge, en l'àmbit de les prestacions socials, en l'àmbit de l'alimentació, en l'àmbit de la salut... I, per tant, doncs, estem veient, com he dit al començar, aquestes propostes que són molt transver-

sals, que no afecten només el nostre departament. I, per tant, també, aquí hi ha d'haver un treball posterior, de trasllat de totes les actuacions d'aquest grup a diferents conselleries del Govern. I després, evidentment, també té una afectació en l'àmbit de les administracions locals, perquè també algunes de les qüestions que surten, doncs, hi són i per això també hi ha la participació de les dues entitats municipalistes.

Cap al mes d'octubre..., creiem que durant el setembre quedarà aprovat aquest document, i, aleshores, a l'octubre, doncs, amb molt de gust donarem també trasllat a aquesta comissió de tot el treball d'aquest grup, que creiem que és molt interessant. I així, en darreres reunions que hem tingut amb les entitats participants, totes han valorat molt positivament el treball d'aquest grup.

Hi ha una altra qüestió que ens preocupa, i que hem pres ja alguna decisió des de l'àmbit de la Generalitat, que és que saben que hi ha un fons europeu d'excedents alimentaris –que bàsicament a Catalunya es gestiona des del Banc d'Aliments i des de Creu Roja, i que Càritas és una de les entitats que principalment reparteix aquests aliments i els fa arribar a la població–, que hi ha el perill que a partir de l'any vinent hi hagi una reducció del 75 per cent d'aquests excedents alimentaris, que són tan importants en aquests moments. Aleshores, des del Departament de Benestar Social i Família i des del Departament d'Agricultura, ens hem dirigit a les ministres respectives, perquè aquí hi ha una resolució del Parlament Europeu que insta els governs dels estats a prendre accions a nivell de la Unió Europea i de la comunitat europea, doncs, perquè això no succeeixi. I, alhora, doncs, també estem fent això: accions per intentar que això no succeeixi, perquè en un moment on ha pres molta força i molta necessitat aquest repartiment d'aliments, doncs, no hi hagués aquesta reducció del 75 per cent. Nosaltres hem mantingut reunions tant amb els bancs d'aliments com amb Càritas i com amb Creu Roja, i, en aquest sentit, hem pactat algunes d'aquestes actuacions, i una d'elles era aquesta. Jo crec que seria bo, i segur que hi haurà una gran unanimitat, que des dels diferents grups parlamentaris, també, tot el que pugem fer en aquest sentit serà poc per aconseguir, doncs, aquest fet.

Hi ha una altra qüestió que en aquests moments nosaltres també estem treballant, el conjunt del Govern de la Generalitat i especialment el Departament d'Empresa i Ocupació, i també el Departament de Benestar Social i Família, tot i que és un programa que presupostàriament, doncs, penja del Departament d'Empresa i Ocupació, que és la renda mínima d'inserció. Amb el tema de la renda mínima d'inserció, nosaltres hem vist que s'està produint un problema, produït per la situació de crisi, que és que a la renda mínima d'inserció hi estan entrant moltes persones que el seu perfil, més que de renda mínima d'inserció, és un perfil –entre cometes, això és per entendre'ns– més «ocupacional», no? Perquè són persones que no és per una situació d'una dependència social que es troben que no tenen ingressos, sinó que es troben en una situació que ve provocada per la crisi, que busquen feina, busquen feina i no en troben, no?

Aleshores, nosaltres, a nivell del Govern, estem treballant una actuació que seria dir: tenim una cronificació de la renda mínima d'inserció, per una banda, que són persones que ja porten –i en alguns casos, famílies– temps i temps amb la renda mínima d'inserció i que, en realitat, el seu perfil és poder tenir una prestació econòmica perquè puguin, doncs, tirar endavant la seva vida. Aleshores, nosaltres creiem que, aquests perfils, hauríem d'anar més derivant-los cap al que és una pensió no contributiva. Evidentment, això és amb els serveis socials bàsics, doncs, anar veient si compleixen els requisits de la pensió no contributiva. Però creiem que són aquestes situacions de cronificació..., això també ho hem parlat molt amb les entitats del sector i hem compartit aquesta visió.

Després, tenim una part central, que són els perfils de renda mínima d'inserció, però que el que hem de procurar no és només donar una prestació econòmica, la renda mínima, sinó que el que hem de procurar és l'altra part, la inserció, que aquest és l'objectiu. I, per tant, doncs, processos que contribueixin a la inserció d'aquestes persones a la societat.

I després tenim un últim col·lectiu, que quan es troba amb el col·lectiu clàssic i que reuneix, diguem-ne, els requisits de tota la vida de la renda mínima d'inserció, se sent una mica incòmode, que és la persona que està en aquesta situació per la crisi, que no troba feina. I aleshores creiem que a aquest col·lectiu el que hem d'oferir-li és més, des de la via d'Empresa i Ocupació, uns plans d'ocupació que l'incentivin més. De dir: «Tinc feina, trobo feina, i tinc un salari per aquesta feina», i això li significa, doncs, un creixement personal i una realització molt més gran.

I, per tant, treballem en aquestes línies, que en el conjunt del Govern, doncs, estem també donant-hi voltes perquè ens sembla que per aquí podem anar millor. I això, doncs, estem acabant-ho de reflexionar, perquè també estem veient un creixement molt gran de la renda mínima d'inserció, però que, al final, són persones que també se senten incòmodes a dins d'aquest programa, perquè el seu perfil és un altre.

No sé si m'he explicat però he intentat explicar-me, eh? Potser ho he fet així, molt resumidament... Evidentment tenim franges entre uns..., entre el de renda mínima d'inserció i l'ocupacional i el de renda mínima d'inserció i el que tendeix cap a la no contributiva evidentment hi ha unes franges intermèdies, no és tan fàcil això, però sí que creiem que podem donar un millor servei a totes aquestes persones, i en alguns casos també a les seves famílies, si fem una determinació molt més clara, no? I, per tant, una de les qüestions que estem treballant, doncs, és aquesta. Tot i que, vull deixar-ho ben clar, qui té en aquests moments... –que això també ens ho plantejem de cara al futur, de cara, per exemple, a l'any 2012. Potser el que sigui renda mínima d'inserció clarament s'haurà de gestionar des de Benestar Social i Família i, en canvi, tots els perfils més ocupacionals, doncs, gestionar-los més des d'Empresa i Ocupació. En aquests moments, com que aquest pressupost ja ens l'hem trobat, doncs, bé, pressupost prorrogat; després, fer el pressupost d'aquest any, diguem-ne, ha continuat tal com estava,

que ha pivotat més la renda mínima d'inserció en el que abans era el Departament de Treball i avui el Departament d'Empresa i Ocupació, eh? I, per tant, hem seguit enguany així, però ens plantejem si donem aquesta visió perquè tingui un sentit de més qualitat l'atenció a aquestes persones i a les seves famílies.

I vaig acabant, senyora presidenta, i acabo ràpid. En els temes d'habitatge estem parlant amb el Departament de Territori i Sostenibilitat per buscar algunes actuacions, que algunes ja les està portant a terme la mateixa Secretaria d'Habitatge, però aquí hem d'impulsar..., i algunes de les conclusions del grup de treball que abans els he dit, doncs, s'hauran de fer i traslladar a la Secretaria d'Habitatge. Per una altra banda, tenim tot el que fa referència a una estratègia territorial nova que volem promoure, i que també ha sortit en el grup de treball, però que això sí que ho podem avançar perquè hem començat a moure-ho, que són les taules territorials de promoció social, que creiem que haurien de fer xarxa dels plans locals d'inclusió sumant energies en el sentit de fer, doncs, una inclusió social compartida, i alhora també compartint els expedients d'usuaris comuns en xarxa per part de totes les administracions participants.

Ja he parlat abans dels plans locals d'inclusió social; per tant, ja hem dit de reforçar-los. I creiem que amb tot això, amb tot el que hem dit, hem de reconstituir i refer un gran pla d'inclusió social de Catalunya, que sigui un pla real i realista, amb recursos, per impulsar aquest conjunt de polítiques.

Creiem que és bàsic en aquests moments, per les dificultats que tenim de la ciutadania –especialment, doncs, les que es troben en situació d'atur, d'atur de llarga durada i altres persones que ja estaven en situacions de pobresa–, que hem de fer un gran esforç en aquest moment; entendre que la despesa que destinem a tot això no és despesa, que és inversió, que és inversió per a les persones. Creiem, a més a més, que han de ser projectes que ajudin a dotar de major autonomia cadascú, la persona; treballar per la dignitat de tothom, per la igualtat d'oportunitats com a garantia de cohesió social, i fer-ho d'una forma..., amb una gran coresponsabilitat, comptant amb tots els sectors del país: administracions, entitats del tercer sector i tots plegats fer un gran treball, precisament per aquesta cohesió social i per ajudar que les persones puguin viure amb dignitat malgrat la situació que vivim en aquests moments.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. Ara faríem un torn d'intervencions de tots els grups parlamentaris. Començaríem pel Grup Socialista, i té la paraula la senyora Núria Segú. Uns deu minuts.

Núria Segú Ferré

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, una salutació especial per la seva presència avui aquí, a la comissió; també a la senyora Carmela Fortuny i a

totes les persones del seu departament que l'acompanyen. Agrair-li la compareixença a petició del nostre grup per parlar de pobresa.

L'hem escoltat atentament, fins i tot hem pogut compartir amb la portaveu de la comissió algunes consideracions respecte a la seva intervenció, però li he de dir que ens ha decebut, senyor conseller, la seva intervenció. Ens ha decebut perquè no hem sentit res de nou. Bé, sí que hem sentit una cosa nova, que és que ha començat la seva intervenció parlant del nou pla d'inclusió a Catalunya que vol fer i ha acabat també parlant del nou pla d'inclusió que s'ha de fer, però no ens ha explicat res més, només que farem un pla d'inclusió, o que faran un pla d'inclusió. Per tant, per això fonamentat i defineixo, com deia, doncs, la paraula aquesta de «decepció». I decepció més encara quan podem compartir força del contingut de la primera part de la seves primeres paraules, quan ha fet una anàlisi de la situació: ha parlat d'habitatge, de l'atur, que són els problemes fonamentals, eh?, que generen noves situacions d'exclusió i les mantenen.

Ha parlat també de l'enfocament, de com abordar, eh?, i com resoldre aquestes situacions: ha parlat de les respostes d'urgència, de la necessitat de tenir respostes d'urgència; ha parlat de l'abordatge integral, que no integrat. Nosaltres voldríem que, a més a més d'integral, també fos integrat i, per tant, fos una prioritat del Govern i no vingués vostè a dir-nos que parla en nom de la seva conselleria. Però enteníem, com també ha esmentat que hi ha necessitats en habitatge i educació –en aquest moment de la seva intervenció ha fet menció a aquests dos altres àmbits de govern–, doncs, que si aquest abordatge fos no només integral sinó que també fos integrat, seria, en aquest cas, un repte de país que el Govern solucionaria com a tal de manera integrada i de manera transversal. Per altra banda, ens ha parlat, com deia també, de l'abordatge des de la proximitat, que ho compartim plenament, i compartim també plenament que això les administracions no ho poden fer soles i que al nostre país hi ha entitats que fan un bon treball més enllà, fins i tot, de les seves capacitats, eh?, en aquests moments de situació de crisi.

Ha dedicat bona part del seu temps a explicar-nos allò que ja sabíem, allò que surt al pressupost –bona part de la seva intervenció ha sigut amb una mirada, això sí, des de l'àmbit de la pobresa i de la inclusió. Però bé, no ens ha explicat, en aquest cas, res de nou respecte dels diferents apartats del contracte programa i del pressupost del seu departament. Ens ha parlat, ens ha fet... Jo..., permeti'm que faci un incís en aquest apartat perquè ha fet especial menció als complements que donen i als recursos que destinen al compliment de la llei de prestacions, però se'ns ha deixat de dir, senyor conseller, que no compliran la llei de la renda mínima d'inserció, perquè, com sap vostè, fins ara era un dret. Amb la Llei d'acompanyament de pressupostos, amb la Llei de mesures fiscals i finances, allò que era un dret ara està subjecte a la disponibilitat pressupostària.

I tampoc ens ha parlat en aquest apartat..., i que ho esperàvem, senyor conseller, que ens parlés de fons de contingència per a ajuts d'urgència. Vostè, quan

ha parlat al començament, ha parlat de la necessitat de fer propostes, tenir respostes d'urgència i d'aquest abordatge de caràcter més estable i més de llarg recorregut, més reflexionat i més pensat, eh? Però quan ens ha fet el detall i el repàs, com deia, del pressupost, ens ha dit que tindrem un milió i escaig d'euros –potser m'equivoco, eh?– per a actuacions de la inclusió –«lluita contra la pobresa», ha parlat exactament– per a aquells ajuntaments i consells comarcals que no tenen plans de desenvolupament comunitari. Però això ja ho teníem, senyor conseller. Permeti'm, en aquest cas, que li faci una pregunta clara i concreta i concisa: vostès pensen dotar algun fons extraordinari d'ajudes de contingència similar al que es va dotar l'any passat, de 8 milions d'euros, si no ho recordo malament, destinats a fer front als ajuts d'urgència que tenen, en aquest cas, les administracions locals damunt de la taula i també les entitats del sector?

Més coses, senyor conseller. Ens ha parlat del grup de treball format per entitats i municipis. Celebrem, en aquest cas, l'obertura d'aquest grup de treball..., que només, en un principi, estava pensat per a les entitats, l'obertura també a les entitats municipalistes, per analitzar les dinàmiques generadores d'exclusió social, i que ens faran propostes i ens faran arribar propostes. Un prec, senyor conseller –ho celebrem i creiem que hi poden fer un bon treball–, un prec: una part d'aquesta feina o una feina en aquest sentit ja existeix feta. En el marc de l'acord estratègic hi ha un document que parla de la reforma de la renda mínima d'inserció que va més enllà, eh?, d'aquesta reforma de la renda mínima d'inserció..., sinó que les seves reflexions, fetes, en aquest cas, no solament des del Govern sinó també convertides, com deia, en el marc de l'acord estratègic, parlen també de propostes i treballen i aprofundeixen en aquest àmbit. Estem segurs que la suma de la feina feta i d'aquesta feina que vostè es planteja que a l'octubre ens vindrà a explicar poden ajudar-nos a tots a fer front a aquests nous reptes de pobresa i d'exclusió.

Igual que donarem suport a la proposta que hi ha damunt la taula perquè aquesta davallada del fons europeu d'excedents d'aliments no es produeixi. Aquest any hi ha hagut un increment substancial d'aquest fons, ho saben vostès; fins i tot, alguns problemes logístics a les entitats i a les associacions que reben aquests excedents. L'any que ve no serà així, sinó que hi haurà, sembla, com vostè ha explicat, una davallada important. El nostre recolzament per a les accions que siguin necessàries.

Permeti'm, també, senyor conseller, que faci i em pari un moment a parlar de la renda mínima d'inserció. Que vostè ha parlat també, al principi de la seva intervenció, del seu compromís, del programa electoral de Convergència i Unió, traspasat al Pla de govern, del primer punt, que era impulsar un pla social a Catalunya amb la participació del tercer sector vinculat a la comunitat –ens ha dit que faran, no ens ha dit com, ni quan, ni res més, però ens ha dit que ho farà. També, dintre d'aquest programa electoral del seu partit, que avui ostenta la responsabilitat de governar a Catalunya, parlava de transformar la renda mínima –no po-

dem negar que no ho hagi fet, l'ha transformat— i que donaria resposta a les situacions que hagin esdevingut cròniques. Això també esperàvem que ens ho expliqués, senyor conseller, eh? Esperàvem que allò que vostès posaven en primera línia a l'hora de les eleccions, pla d'inclusió, com resolien la cronicitat, que sí que és cert que reconeixem que hi ha determinats col·lectius dintre la renda mínima d'inserció que existeixen..., tampoc ens ho ha dit. Ens ha fet, en aquest cas, tornar-hi i una anàlisi que podem compartir, tot i que no l'he acabat d'entendre, però, bé, tampoc... La llegirem amb atenció, la seva intervenció, i segur que en l'anàlisi arribarem a acords, perquè les dades són les dades i les xifres són les xifres, no?

Però sí que és cert que ens deia que aquestes situacions cronificades són més..., ens diu que han d'anar, que són més susceptibles de l'àmbit de les PNC, de les pensions no contributives. Però vostè sap que no totes les persones, les famílies, reuneixen els requisits per tenir una PNC. I llavors què en fem, senyor conseller, passats cinc anys? Perquè, clar, després de cinc anys no tindran..., amb la reforma legislativa que vostè ha fet, després de seixanta mesos no tindran possibilitat —no dic ja dret, perquè el dret ha desaparegut— de tenir aquesta..., de pertànyer al programa, en aquest cas, de la renda mínima d'inserció i tampoc, si no reuneixen els requisits, podran anar a les PNC. Què en farem, senyor conseller, d'aquest col·lectiu?

Ens ha parlat d'habitatge; ens ha parlat d'habitatge i ha parlat de la necessitat de fer polítiques d'accés a l'habitatge, quan paral·lelament vostès rebaixen i retallen els ajuts d'accés a l'habitatge i posen tota una sèrie de condicions que no són, en aquest cas objecte segurament de la seva compareixença, però sí que és una voluntat explicitada en aquests pressupostos i en la llei d'acompanyament per part del Govern del qual vostè forma part. Una certa contradicció, senyor conseller.

I permeti'm que acabi aquesta primera part de la meva intervenció dient-li, senyor conseller, que, després de tot el que ens ha dit, nosaltres pensem que bona part de la resposta a aquesta situació de pobresa acabarà recaient a les esquenes dels ajuntaments i de les entitats. El Govern fa un pas enrere, econòmicament i també a nivell de drets, pel que fa referència a donar resposta a aquests col·lectius, a aquestes situacions de pobresa i de crisi, eh?, amb la... I a no ser que algú altre faci un pas endavant, com ho pensem resoldre, senyor conseller? Jo l'únic que veig és que això recaurà, com deia, a la taula dels ajuntaments i dels consells comarcals, que tenen les persones a les seves ciutats en una situació de necessitat peremptòria, o també en l'àmbit de les entitats, que avui ja estan al límit —al límit— del seu esforç, dels seus recursos i del seu treball.

I això, perquè, entre d'altres coses, vostès es «carreguen» —permeti'm utilitzar el col·loquialisme, aquesta paraula— el Programa de renda mínima d'inserció, un programa que durant els vint anys de la seva existència... —cal recordar que, en aquest cas, va néixer com un dret, ha sigut un dret dels ciutadans de Catalunya. Vostès deixen allò, aquell llegat, dels pocs drets que ens va deixar —i que nosaltres ho reconeixem, perquè s'ha de reconèixer quan un govern fa les coses bé— el

Govern del senyor..., de l'honorable president Jordi Pujol, que ens va deixar això com a dret, vostès, automàticament, el primer que fan és, com deia, «carregar-se» aquest dret, sense donar-hi —sense donar-hi— solucions.

Senyor conseller, hem parlat dels col·lectius exclosos, dels nous exclosos, que vostè n'ha parlat, de les persones amb perfils d'intervenció social de la renda mínima; hem parlat de la infància..., de la qual, per cert, vostè ha vingut a explicar-nos com donarà resposta a un forat que vostè mateix ha creat, posant-hi pegat amb aquests criteris d'aquesta nova convocatòria que farà breument. Ens sembla molt bé, però siguem conscients que el forat l'ha creat vostè, i ara vostè ve a explicar-nos com ho resoldrem i com li posem pegats. I ha parlat de gent gran, i de PNC i de vídues, però en aquest àmbit, res de nou que no sigui complir la llei, senyor conseller.

I, per tant, jo acabo la meva intervenció com he començat: amb decepcions i amb interrogants damunt la taula. Sobretot pel que fa referència al pla d'inclusió, sobretot pel que fa referència a ajuts extraordinaris per donar resposta a situacions d'ajuts d'urgència a nivell local i a nivell d'entitats, i amb molts interrogants, senyor conseller, que li agrairia que en la mesura del possible, doncs, ens els pogués respondre a continuació.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. Passo la paraula al senyor Rafa López, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Rafael López i Rueda

Gràcies, senyora consellera. Ai, consellera..., sempre em passarà el mateix —senyora presidenta—, quan la veig a vostè; són molts anys. Deixi'm un any més i ja m'acostumaré al senyor Cleries, eh?, com a conseller. (*Remor de veus.*) Gràcies, senyora presidenta, senyor Cleries, també a la directora general de l'ICASS i a la gent que ens acompanya, per parlar d'un tema que és important i que..., no és important sinó que, a més, és urgent. I m'agradaria reclamar i remarcar la paraula «urgent».

A mi m'ha agradat quan vostè ha plantejat..., i faré una intervenció una mica desordenada, però sí que m'interessa remarcar alguns punts, m'ha agradat quan vostè ens ha dit: «Hem fet una acció participativa però urgent.» Perquè sap molt bé vostè que moltes vegades les accions participatives en moltes administracions servien, doncs, per emmascarar la no-acció i, per tant, en parlàvem molt temps i després els resultats deixaven molt que desitjar. Per tant, és una situació urgent. Però també li recordo una altra cosa, senyor conseller, que vostès ja porten set mesos de Govern —set mesos de Govern porten. I, per tant, la situació de pobresa i d'exclusió social, l'augment de situació de pobresa i d'exclusió —que coneixem el 2010, encara no coneixem el 2011, fixi-s'hi— ja fa molt temps que la coneixem, i, per tant, les accions urgents ja s'han d'haver portat.

Un altre punt important: no és el mateix pobresa que exclusió social. Una situació de pobresa és una situació econòmica determinada, i una situació d'exclusió social és una situació sociològica determinada, que moltes vegades ja no parlem d'una situació conjuntural, sinó que parlem d'una situació estructural. I això és un tema que m'interessa, perquè és cert que tenim actualment al llindar de la pobresa moltes més famílies. És a dir, aquelles famílies que es trobaven per sota el llindar de la pobresa de fa anys..., hem viscut també com una classe mitjana ha caigut per sota el llindar de la pobresa, per unes situacions econòmiques determinades, que a això el Govern de la Generalitat li ha de donar resposta, i resposta d'una manera interdepartamental.

Jo, quan escrivia, i no vull que sembli que ho copiava ara d'allò que ha dit el Grup Parlamentari Socialista, posava: «Vostè ens ha vingut a parlar d'un catàleg d'actuacions, moltes de les quals ja es portaven a terme durant la passada legislatura, aquest catàleg d'actuacions ens l'ha quantificat, no ens n'ha fet una comparativa amb l'any anterior...» Seria interessant fer aquesta comparativa perquè parlem que hem augmentat les necessitats i, per tant, hem de veure si els recursos han augmentat o han disminuït, però si han augmentat en manera proporcional. Però sí que hem notat a faltar, senyor conseller..., i aquí vull fer ressò que no hem trobat cap novetat; és a dir, hem trobat un catàleg de tot allò que es feia però no hi hem trobat una gran novetat.

Segon punt. Hem trobat a faltar una paraula que vostè ha dit molt en la seva intervenció: interdepartamentalitat. És cert que vostè ens ha posat sobre la taula actuacions d'habitatge, ens ha posat sobre la taula actuacions d'economia i empresa, però, per exemple, no ens ha posat sobre la taula un tema fonamental per lluitar contra l'exclusió social com és l'educació. Ja vam patir la legislatura passada un gran divorci entre el Departament d'Educació i el Departament d'Acció Social i Ciutadania, com vam patir també un gran divorci entre el Departament d'Acció Social i Ciutadania i el Departament de Salut –ja ho vam patir. Per sortir de l'exclusió social, l'educació i les polítiques educatives són molt importants. I, per tant, l'actuació que s'ha de fer en aquest àmbit –i recordem només els objectius de Lisboa, que ens marquen, doncs, una prioritat en l'àmbit educatiu– és important.

Quantes vegades hem dit que aquells que no havien assolit uns coneixements mitjans són els que més han patit, per exemple, l'atur. I, per tant, en aquesta adolescència, que vostè ha dit que és un punt important d'inflexió en la vida per veure quin serà el seu futur, hem vist que tenim molts joves en aquesta situació, els famosos «ni-ni». Dintre d'aquesta paraula que sembla molt, doncs, a nivell de premsa, *rimbombante*, com diuen, hi ha una tragèdia: que són persones poc qualificades, moltes d'elles, que després en el futur tenen moltes dificultats per poder assolir una autonomia personal en el sentit econòmic. I, per tant és important.

Tercer punt. Li ho he dit: no hem vist cap novetat, no hem vist interdepartamentalitat, el que hem vist són les mateixes actuacions que es van portar, doncs, durant anys, durant el Govern tripartit. I escolti'm, doncs, per exemple, quan vostè ens parla dels conve-

nis amb els consells comarcals, amb els ajuntaments, que ens parlava d'aquests 144 milions d'euros, amb el tercer sector social, la Secretaria de Família, el Fons de garantia... Doncs, nosaltres expressem la nostra satisfacció que per fi. Diu: «És que és un compliment legal.» Però és que no s'havia complert, clar. És que una de les manies que tenia el Govern anterior és que les lleis les feia i, després, no les complia. Doncs, és una gran notícia i per a molta gent és una gran notícia que la llei es compleixi. Entre d'altres coses, perquè molta gent –fixi-s'hi– encara tenia la idea que al Departament d'Acció Social i Ciutadania, i això ha de ser una cosa que ha d'esborrar el Departament de Benestar i Família, s'hi anava a combatre contra algú perquè et donessin allò que et pertocava per llei. I, per tant, això s'ha de canviar. O sigui, no només hem de complir la llei, sinó que hem d'anar més enllà.

Ens ha parlat de les ajudes a les famílies, aquí vostè sap que nosaltres hem criticat molt, doncs, aquesta rebaixa que s'ha fet i que no podem estar d'acord amb el límit dels dotze mil euros, encara que s'hagi ampliat. S'ha ampliat d'una declaració, no sé si inoportuna, que va fer vostè en una roda de premsa, que va dir vuit mil euros, i després, doncs, l'han hagut d'ampliar als dotze mil euros. O els plans de dinamització.

La pregunta que un es fa..., conseller, fixi-s'hi, una cosa tan bàsica. Vostè ens diu: «Pobresa infantil, exclusió social infantil.» Estàvem, ens havíem quedat al 17,6 per cent de manera, diguem-ne –no conjuntural, no–, estructural, i ara hem pujat al 23,4 per cent. La pregunta que un es fa és: si els nivells d'exclusió social s'han mantingut de forma similar durant tots aquests anys, no deu voler dir que les polítiques d'exclusió social que hem portat a terme fins ara no han combatut l'exclusió social? Aquest és un punt bàsic de les polítiques públiques. Perquè, clar, les polítiques de lluita contra l'exclusió social el que vol dir és que han de treure de l'exclusió social la gent, que no s'han de cronificar, com dèiem abans, que no s'han de convertir en una cosa cronificada. Hem viscut durant una època amb unes famílies amb una pobresa i una exclusió social cronificada? Aquesta és la resposta que hem de donar, doncs, amb aquest, diguem-ne, nou paradigma, que en teoria ha de sortir, doncs, d'aquest grup de treball. I, per tant, aquesta ha de ser la via principal: com hem de fer que aquesta cronificació que hem tingut, malgrat tot, que hem posat diners en el sistema per lluitar i combatre la pobresa i l'exclusió social..., ens ha donat una cronificació del 17,6 per cent, per exemple, quan parlem de la pobresa infantil. Això és el que més preocupa el nostre grup, de tot plegat.

Després en podrem fer l'anàlisi, podrem fer l'anàlisi de si hem augmentat o no augmentat els recursos amb una política determinada, però el que a nosaltres ens importa més és si aquestes polítiques funcionen o no funcionen. I, per tant, aquesta és la batalla, la lluita que hem de fer. I fixi-s'hi, això me'n recordo perfectament que en el primer laborisme, el senyor Tony Blair, en la tercera via, deia: «Les polítiques de lluita contra l'exclusió social que no inclouen no serveixen de re.» Una persona que cobra una prestació d'inclusió social, es digui com es digui, avui i dintre

de quatre anys encara la segueix cobrant, o dintre de cinc anys, és que aquesta prestació no ha servit; o que la política que s'ha aplicat... Conjuntament, perquè no només és una prestació, són tota una sèrie d'actuacions; hem de recordar que la renda mínima d'inserció no només és una renda mínima d'inserció, són tota una sèrie d'actuacions d'inclusió, i la gent que treballa al tercer sector ho sap molt bé. És a dir, això de renda mínima d'inserció com una renda simplement econòmica no és l'esperit que tenia aquesta renda mínima d'inserció. Per tant, també ens interessa molt que ens ho expliqui, perquè és cert que hi ha hagut una mala maror, hi ha hagut una preocupació sobre cap a on s'ha d'encaminar, cap a on vol, el Govern de la Generalitat, que s'encamini aquesta renda mínima d'inserció.

Per tant, nosaltres, simplement li diem: ens preocupa no veure novetats; ens preocupa veure que tenim una pobresa i una exclusió social cronificades a casa nostra, malgrat tot el que s'ha fet; ens preocupa que vostè simplement ens digui «és que fem el mateix amb uns diners, que alguns poden augmentar, d'altres es poden retallar». Però el que sí que li demanem és que canviem el paradigma de lluita contra la pobresa i contra l'exclusió social, primer, per evitar-ne la cronificació i, després, per reduir els números més enllà de la crisi actual i de la situació conjuntural que podem viure actualment.

Gràcies, senyor conseller, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula el senyor Jordi Miralles, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Jordi Miralles i Conte

Bé, gràcies, presidenta. Senyor conseller, i les persones que l'acompanyen, sap vostè que sempre és d'interès per al nostre grup, doncs, escoltar el que proposa, les seves anàlisis i les seves reflexions. Dir-los que..., o dir-li que quan tornem a poder rellegir la seva intervenció el que farem serà arxivar-la i poder avaluar allò que vostè ara ha dit, tenint en compte que per nosaltres el que avui ha dit, no tant el senyor Cleries, sinó que el que vostè aquí representa, que és el Govern, no ens mereix cap credibilitat, no ens els creiem. El seu Govern, no ens el creiem. No ens el creiem per l'orientació que pren; no ens el creiem per les lleis que s'aprovaran, i especialment aquesta setmana, la de pressupostos, la llei d'acompanyament i la tramitació que s'iniciarà de la «Llei de l'abús»; no ens el creiem per les prioritats que ens marquem.

I, a més, bé, ha fet un relat, sí, d'intentar justificar el pressupost que ja coneixem en moltes de les coses que ja es feien. I, en tot cas, a mi m'ha despertat un gran interès quan ha dit vostè que s'havia d'actuar «a les causes», i anava veient com passava el temps i no parlava de les causes. Clar, i no poden parlar de les causes perquè vostès són part del problema, no de la solució del problema.

Miri, i començo amb un exemple, que li diré que nosaltres hi donarem recolzament. Vostè ha parlat de la proposta, una proposta de resolució que corre pel Parlament sobre el tema del banc dels aliments, per entendre'ns. Miri, nosaltres estem temptats a presentar-hi alguna esmena; una esmena, per exemple, que digui que també el Parlament insta el Govern espanyol que insti les institucions europees a fixar una taxa financera per a aquells que provoquen dificultats per a la gent que no pot tenir aliments. Estem temptats a presentar una esmena a aquesta proposta de resolució, si estan disposats a incrementar, doncs, els ingressos per la via de les rendes més altes. Estem temptats a presentar una esmena, si estan disposats que el Parlament de Catalunya insti el Govern espanyol que insti les institucions europees a fer front al frau fiscal i que tots aquests recursos vagin a garantir, doncs, una situació a la gent, que els pobres no siguin més pobres, però que els rics no siguin tan rics. I vostès ens busquen la nostra solidaritat, que la tindran, però nosaltres no trobarem en vostès la justícia; aquesta és la diferència –aquesta és la diferència.

Estarien disposats a donar recolzament a aquest tipus d'esmenes a la proposta de resolució? Per mirar de fer front a la solidaritat amb la gent pobra, però mirar que els rics no siguin tan rics, a la Unió Europea, en les transaccions internacionals, i també a Catalunya. Els hem de tornar a recordar les cinc-centes famílies de privilegiats que vostès volen que contribueixin menys als recursos públics del nostre país? Però, clar, hem de parlar de com de malament estan els pobres. I nosaltres volem que els pobres deixin de ser pobres però que els rics no siguin tan rics. I aquí és on hi ha una diferència respecte a les prioritats, a les orientacions i a les lleis que s'aprovaran. Perquè les paraules, les voluntats, això sí, això...; jo he dit moltes vegades, aquí queda enregistrat el que diem, però el que es votarà demà al Ple del Parlament de Catalunya, entre Convergència i Unió i la manera de votar del Partit Popular, consolida unes retallades pressupostàries. Una diputada nostra deia l'altre dia que el Partit Popular hi posa el cotxe i vostès hi posen l'etiqueta darrere, no?, l'adhesiu. És aquest el model conservador que avui es plasma a Catalunya, no?, entre el Partit Popular i Convergència i Unió, Convergència i Unió i el Partit Popular.

Per tant, senyor conseller, vostè té mala peça al teler –té mala peça al teler. Perquè és veritat també que diu que els aspectes que tenen a veure amb les polítiques que desenvolupi el Govern tindran repercussions en el seu departament, això és evident. Posem un exemple d'una situació que passa avui a Catalunya. Per tant, això no serà responsabilitat del seu departament. Però si avui el sector de les ambulàncies està en vaga, perquè es pot arribar a retardar vint minuts l'atenció a un ciutadà per les retallades en les ambulàncies, les conseqüències que pugui tenir aquest retard no són del seu departament, però els 2.000 milions d'euros de retallada del pressupost per a aquest any, els 1.270 milions d'euros de les polítiques socials sí que tindran repercussions en el seu departament.

Si no canvien d'orientació o si no els fem canviar d'orientació des del Parlament i des de la societat,

vostès hauran de canviar el nom del seu departament per ser el «departament d'atenció a les exclusions». Perquè les decisions polítiques i econòmiques tenen conseqüències, i poden ser el «departament d'atenció a les exclusions» i, per tant, d'una cronificació major de les exclusions i de la pobresa.

Aquest matí, just aquí davant, dues-centes entitats del nostre país –algunes d'elles de les més representatives, algunes que, fins i tot, vostè ha anomenat, que participen en algunes plataformes i que arriben a principis d'acord– han presentat un manifest. Un manifest que diu, entre d'altres qüestions –ho diuen ells–, que «les retallades pressupostàries» –ho lleigeixo– «només provoquen la debilitació del sistema públic i augmenten la fractura i l'exclusió social, i no ens ajudaran a sortir de la crisi perquè no només redueixen la despesa sinó que fan servir la crisi com a pretext per fer canvis profunds en els serveis públics».

Això aquest matí es llegia aquí, davant del Parlament de Catalunya, per una plataforma amb dues-centes entitats que diu «Per una Catalunya social, prou retallades». Bé, per tant, hi han models diferents. I com que hi han models diferents, prioritats diferents, orientacions diferents, lleis molt importants que s'aprovaran aquest dimecres en el Ple de la llei més important, que consolida una manera d'entendre, de fer política i de prioritats, nosaltres, amb aquestes bones voluntats, de trobades amb aquest sector, de pactar amb l'altre, no ens el creiem. I, en tot cas, la realitat i la vida ens demostrarà, doncs, aquelles prioritats i aquelles orientacions on ens porten.

I, per tant, nosaltres, com li deia al principi, doncs, guardarem la seva intervenció, la tindrem en compte a l'hora de l'avaluació i en traurem les dades, a partir d'unes decisions que tenen a veure no amb la continuïtat d'alguns aspectes i que es puguin modificar, sinó de canvis estructurals que vostès pretenen, acompanyats per uns en la Llei de pressupostos i, com a mínim, no criticats massa per altres en la «llei de l'abús». El nostre grup parlamentari, doncs, evidentment, en aquests aspectes estructurals no els acompanyarem.

Farem l'oposició que ens pertoca, farem les propostes, com estem plantejant, de canvi d'orientació i d'alternatives, perquè sí que creiem que hi han unes causes. Vostès simplement les denuncien, no entren a abordar les causes perquè són part, ho torno a dir, dels problemes. I aleshores tornem a allò que havia caracteritzat tant els conservadors del nostre país, que és: davant d'aquells que no poden seguir, garantim una certa política caritativa. I això és on tornem: a perdre drets. I d'una manera que jo crec que poc –poc– humanista, que és el que caracteritzava, en bona mesura, els governs de Convergència i Unió de l'etapa anterior, els primers anys de Convergència i Unió, avui el que s'està cronificant és la visió neoliberal, i una visió neoliberal que té aquestes conseqüències.

Per tant, nosaltres, per l'orientació, per les prioritats...; creiem i lamentem que si no es canvien aquestes orientacions arribarà a ser, el seu departament, el de l'atenció a les exclusions, perquè estan fent i decidint pressupostos i polítiques profundament injustes

i profundament insolidàries. I, en tot cas, sempre, un que no és creient –jo, que no sóc creient–, m'agradaria equivocar-me, i, en tot cas, si m'equivoco, en una propera compareixença, li diré: «Escolti, sóc jo el que estava equivocat.» Però si les dades diuen una altra cosa, espero que també estiguin a l'alçada de corregir.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, honorable presidenta. Agrair també a l'honorable conseller i a la secretària general del departament la seva compareixença, per poder parlar d'un tema que, òbviament, ens preocupa i que de ben segur preocupa el conjunt de la ciutadania.

Jo voldria començar..., intentaré fer una exposició intentant valorar el que ha estat la seva exposició, i acabaré amb una proposta, que el nostre grup parlamentari l'ha traslladat a través d'una proposta de resolució i que en voldria conèixer el seu parer, i que, al meu entendre, sintetitza el que pensem i el que creiem que hauria de ser l'orientació en una matèria com aquesta.

La primera qüestió és la valoració del que vostè ens ha comentat. Li haig de dir amb sinceritat que a mi m'ha fet la impressió, ens ha fet la impressió que el seu discurs..., que vostè havia vingut aquí amb una certa incomoditat, havia agafat el pressupost del departament –allò que queda del pressupost del departament, per entendre'ns–, l'havia garbellat, i n'havia extret tot allò que d'alguna forma o altra podia parlar de lluita contra l'exclusió social i per l'eradicació de la pobresa. I el que ha fet és intentar recuperar, doncs, aquests aspectes, però no hem sabut veure cap, cap ni una –i no deixa de ser preocupant, ja en set mesos de Govern–, cap proposta nova –cap. És més, abans de la intervenció ens hem entretingut a mirar també el portal web del seu departament i a mirar les notes de premsa, i més enllà d'aquest grup de treball, que tampoc és que sigui una novetat, perquè ja existia una taula per compartir experiències en aquesta matèria, no hi ha res, res que faci referència a la lluita contra la pobresa, més enllà d'alguna declaració que vostè ha fet amb referència a algun informe de Càritas. Res, absolutament res.

I si estàvem preocupats ja abans de venir a aquesta compareixença, encara ho estem més després de sentir-lo. Perquè, a banda que no ens ha explicat res de nou, el problema no és només que no ens ha explicat cap novetat, és que vostè tampoc ens ha explicat algunes retallades que ha aplicat el seu Govern i que tenen una afectació directa en allò que és la justícia social d'aquest país i en la lluita contra la pobresa. O és que algú pot pensar que les retallades que s'estan practicant en departaments com els d'Educació, Salut o altres no afectaran en major mesura la gent que té unes rendes més baixes? Suposo que tots som coneixedors que això succeirà així, i que, lògicament, la gent que

té recursos per pagar-se una mútua privada no tindrà, no patirà les conseqüències d'aquestes retallades que es practiquen.

Vostè no ens ha explicat..., no només no ens ha explicat cap novetat, sinó que, a més a més, no ha explicat les retallades que es preveuen en el seu departament. No ens ha fet referència, més enllà d'alguna cosa, doncs, pràcticament de puntetes, als efectes que tindrà, que, al nostre entendre, seran demolidors, la retallada dels ajuts universals a les famílies amb fills a càrrec. Vostè ha situat el llinar a dotze mil euros. I no hem sabut veure, i ens preocupa també, en l'acord que vostès han subscrit amb el Partit Popular cap referència, cap ni una, al tema d'ajuts a les famílies ni al tema de benestar i família –cap ni una. És aquesta la preocupació que senten, el grup que presenta els pressupostos i el que permetrà la seva aprovació, per un tema tan sensible en aquests moments?

Perquè, és clar, el problema de les famílies que no arriben a final de mes, no és només les famílies que estan sota el llinar dels dotze mil euros, són moltes altres situacions de famílies que en aquests moments han d'assumir el pagament d'una hipoteca o que es troben en altres situacions, i que vostès les deixen absolutament desprotegides –vostès i el Govern de l'Estat.

Perquè si sumem les retallades que el Govern de l'Estat i vostès han practicat en ajuts a les famílies amb fills a càrrec, passem per un gir absolutament copernicà i d'una marxa enrere preocupant en allò que són els ajuts a les famílies. Vostè pràcticament no ha parlat d'això –pràcticament no ha parlat d'això–, ni tampoc ha parlat de les retallades dels PUA que ha practicat també el seu Govern. I ha deixat pràcticament de puntetes la modificació que vostès no varen anunciar, sinó tot al contrari, en el seu programa electoral, i me l'he llegit aquest dematí. Punt número 41 del seu programa electoral: «Reforçar la renda mínima d'inserció i evitar les situacions de cronificació.» I vostès van i el primer que fan, a través de la Llei de pressupostos, és reformular-les, complicar-ne la situacions d'accés i deixar un col·lectiu important de gent fora del sistema. Situació, francament, al nostre entendre, preocupant.

Però és que també hi han altres situacions preocupants. Vostè ens comentava en la seva intervenció: «És que donarem suport a les entitats i als ens locals.» Em digui vostè, i m'he dedicat a comptabilitzar-los un per un, una sola partida de transferència a ens locals o de transferència a entitats que hagi augmentat; una de sola del seu departament, una de sola. No n'hi ha ni una. És més, n'hi han algunes que tenen una reducció francament preocupant i que vostè les ha passat de puntetes. Una reducció, per exemple, en allò que fa referència a joventut, del 26,48 per cent, o del 4,31, si fem referència a entitats. Una reducció en immigració del 22,31 per cent de transferència a entitats. Una reducció, ja ni parlar-ne, en tema de famílies, de transferències, del 82,24 per cent. Una reducció, també, de la secretaria general, del 55,66 per cent. Tot això són recursos que abans anaven a les entitats i que ara no hi aniran, i que bona part d'aquestes entitats..., i ens estan fent arribar als diferents grups parlamentaris que s'estan produint unes retallades, amb l'ingredient afe-

git que vostès les volen pactar amb aquestes entitats per intentar que aquestes entitats acabin ballant al so de la seva música. Francament, preocupant. Li ho reitero: em digui tan sols alguna partida del seu departament que faci referència a transferència a ens locals o transferència a entitats que s'hagi incrementat.

I això francament ens preocupa, perquè en aquests moments de crisi econòmica una de les coses que ens pensàvem que vostè ens anunciaria aquí, en la seva compareixença, seria que reforçaria en recursos i que ens diria la quantitat d'increment, no la quantitat que hi havia en el pressupost, sinó la quantitat d'increment que hi hauria per als ens locals, per als plans locals d'inclusió social. L'única cosa que sabem d'aquests fons locals és que vostè els vol reformular, no sabem cap a on, però, en tot cas, no ens ha parlat d'increment de recursos.

Francament, la qüestió és que és una situació preocupant, perquè no només són preocupants les retallades, no només és preocupant la situació de pobresa que hi ha en aquests moments, sinó que, a més a més, amb el que vostès estan fent amb aquest pressupost, amb els retocs que estan fent en aquest pressupost i amb el benefici que estan fent a algunes famílies –poques– d'aquest país –cinc-centes famílies, que els estan perdonant 350 milions d'euros i els estan traient d'altres llocs–, acabaran contribuint amb una cosa que un govern no hauria de fer mai, que és augmentar la situació de precarietat de moltes famílies d'aquest país. I això és el francament preocupant.

Perquè nosaltres podríem estar d'acord amb un govern..., «estar d'acord», no és el nostre model, però podríem entendre que el model seu o d'altres grups parlamentaris fos el de dir: «Escolti'm, nosaltres no hi intervenim.» Però quan un govern no només no fa això, sinó que hi intervé, i a través de les seves polítiques canvia les regles de joc i acaba perjudicant un gran gruix de població per beneficiar una part petita d'aquesta població, per beneficiar un 0,000006 per cent... I ho he repetit quaranta mil vegades i ho continuaré repetint fins que em cansi, perquè em sembla bastant gruixut que vostè avui vingui aquí a parlar-nos de pobresa i hagin perdonat 350 milions d'euros a famílies riques d'aquest país. Vostè sap el que podríem haver arribat a fer en lluita per l'eradicació de la pobresa amb aquests 350 milions d'euros? S'ha arribat a preguntar de quin forma podrien haver suplert la retallada del seu departament? És que no només podíem haver mantingut el pressupost sinó que el podíem haver incrementat; podíem haver complert, a més a més, el seu programa electoral, allò que vostès varen prometre als ciutadans i ciutadanes i que han incomplert en set mesos amb una rapidesa flagrant, inversament proporcional, lògicament, a la rapidesa amb què han complert el seu compromís amb aquestes cinc-centes famílies del país.

Francament, el panorama és, al nostre entendre, desolador. I li ho reitero: no hi veiem ni cap novetat ni cap recurs nou –m'agradaria que em digués vostè algun recurs nou que destina a lluitar contra la pobresa–, ni cap formulació nova, ni cap full de ruta, ni cap pla, ni cap orientació. Fa la impressió talment que vostès simplement el que han fet es fer això, una garbellada,

però sense tenir un horitzó en aquesta matèria tan sensible per al país.

I nosaltres li proposem un horitzó i, a més, el volem traslladar a la resta de grups parlamentaris. S'ha comentat, i certament ho hem de reconèixer tots els grups que estem representats en aquesta cambra, que no hem tingut èxit tots plegats en els darrers anys –fins i tot, en èpoques de bonança econòmica– per lluitar per aquells indicadors que ens assenyalen de forma flagrant que hi ha una situació de pobresa cronificada en aquest país. Hi han hagut diferents mesures, l'anterior Govern n'ha aplicat algunes, els anteriors també n'havien aplicat algunes altres, no tot es va inventar en els set últims anys, però, en tot cas, és evident que hem d'instituir nous mecanismes i noves eines. I nosaltres n'hi proposem una que va ser exitosa en l'anterior legislatura en alguns temes prou sensibles, que vàrem ser capaços d'arribar a acords, per exemple, en un tema tan complicat com el tema de la immigració, i que, al nostre entendre, seria perfectament possible que hi poguéssim arribar en un tema com aquest, que és el tema de la lluita contra l'exclusió social i l'eradicació de la pobresa.

I és que el que li plantejem és que vostè lideri... Nosaltres hem presentat una proposta de resolució, però si vostè avui ens diu aquí que ho liderarà, la retirem, cap problema. Li demanem que vostè, com a cap del Departament de Benestar i Família, lideri un gran acord de país en el qual els partits polítics ens hi puguem afegir, que s'hi afegixin totes les entitats, per dibuixar un horitzó de país, que vagi més enllà d'una legislatura i que permeti com a objectiu lluitar per eradicar o limitar al màxim el que és la pobresa en el nostre país. Si vostè lidera això, li ho reitero, nosaltres retirarem la proposta de resolució, però, a més a més, lògicament, veurem que hi ha un horitzó i que aquest horitzó traspasa una simple legislatura.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula el senyor Jordi Cañas, del Subgrup Parlamentari Ciutadans.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidenta; gracias, *conseller*. En primer lugar, quería agradecerle su presencia en la comisión. Tengo que reconocer que es usted uno de los *consejeros* más asiduos a las comisiones; por lo tanto, creo que es susceptible de agradecimiento, y mi grupo parlamentario así se lo reconoce.

Yo le he escuchado con interés, con atención, acerca del motivo y el objeto de su comparecencia: hablar de las políticas de cohesión social y la lucha contra la pobreza. Y la verdad es que he tenido un pequeño *déjà vu*, ¿eh? Me ha parecido, he recordado..., le he recordado a usted en la primera comparecencia que tuvo en esta comisión hablando de cuáles eran los planes y las estrategias de su departamento para la legislatura, y he recordado una parte de esa intervención, la cual,

pues, prácticamente, se parecía mucho, por no decir que era calcada. Creo que el conjunto de grupos parlamentarios y los que dan apoyo parlamentario le han reconocido esta falta digamos de novedad, cosa que tampoco es de extrañar. Es decir, no creo que en seis meses tengan ustedes una perspectiva de una planificación a medio plazo diferente a la que propusieron en su momento, al inicio de la legislatura.

Pero, claro, hay una diferencia respecto a estos siete meses o seis meses desde su primera comparecencia: los presupuestos. Claro, los presupuestos, la ley de acompañamiento, la ley ómnibus... Es decir, el escenario es muy similar, por no decir idéntico, al que usted definió, sus propuestas también, pero, claro, ahora ya hemos quitado el velo de la ignorancia, conocemos el cómo. Usted nos explicó el qué, nos ha vuelto usted a explicar el qué hay que hacer, pero es que hay un problema muy serio, que es el cómo. Porque el cómo..., su departamento básicamente son... –básicamente, no digo exclusivamente, ¿eh?, con recursos no se soluciona todo–, pero básicamente se requieren recursos. Seguramente usted es el titular de una de las carteras o de los departamentos menos elásticos en el sentido de dotación presupuestaria, en el sentido que todo aquello que su departamento debe atender requiere, además de planificación, de administración de recursos, fundamentalmente, de recursos.

Y más en la coyuntura que usted explicaba a la perfección, porque yo también le he reconocido permanentemente en esta comisión que usted es plenamente consciente de la situación. Siempre le he dicho que usted es un rehén de su propio presupuesto; siempre he preferido entender que usted es plenamente consciente de cuáles son las limitaciones que le impone este presupuesto a la hora de ejercer o de dotar de recursos aquellas medidas que usted cree convenientes, más allá, que después podríamos entrar y, desde luego, durante la legislatura entraremos, de cuál es el objetivo de las mismas. Pero con independencia de si es una agenda oculta o no, lo que sí que es cierto, con independencia de ello, es que a usted le gustaría disponer de más recursos pero, obviamente, usted no los tiene. Y, por lo tanto, tenemos un serio problema. Porque no voy a volver a extenderme en la situación presupuestaria de su departamento, pero, obviamente, entre lo que usted propone como necesidad para combatir la pobreza y para definir y poder ejecutar unas políticas de cohesión social median los recursos.

Entonces, cuando usted define un escenario donde la pobreza, la crisis se ha extendido como una densa sombra sobre nuestra sociedad, la respuesta que da su gobierno es dotar de menos recursos. Yo le decía a usted, creo recordar que en la intervención de presupuestos, que cuando aumenta la demanda social y destinamos menos recursos el resultado de esto es la exclusión social.

A mí hay una cosa que me preocupa de su intervención, que es una especie de condicional o una situación como de futuro. O sea, «podrían», «hay amplias capas de la sociedad que *podrían* estar en riesgo de exclusión social»; no, no, no, no se equivoque, hay amplias capas sociales que ya están en exclusión social. No es

que «podrían» y «riesgo», no, no, no; es una realidad que supongo que sus sensores sociales han detectado. Por lo tanto, no es una posibilidad de incurrir, es una realidad. Nuevamente, ante la realidad de la exclusión social galopante, su departamento destina menos recursos. Ante datos absolutamente estremecedores, como que en un año hemos pasado en nuestra comunidad del 18,5 por ciento al 23 por ciento en pobreza infantil, ya no estamos hablando de una posibilidad, estamos hablando de una realidad. ¿Cómo reacciona su departamento ante esto? Dotando de menos recursos.

Es decir, ustedes hacen justo lo contrario a lo que proponen todos aquellos actores sociales que trabajan en el tercer sector y que trabajan en las políticas de bienestar. Le pondré un ejemplo: «Propuesta para la atención a la pobreza infantil». Esto es de diciembre de 2010. Estrategias de superación de esta situación: «Diseño de políticas preventivas». Perfecto, ustedes las tienen, están en ello. «Investigación y evaluación de las políticas públicas». Usted nos ha dicho que va a poner en marcha..., o a continuar aquellas que existen y poner en marcha mecanismos de evaluación sobre el impacto de las políticas públicas, sobre la resolución, no el existencialismo sino sobre la resolución de estas situaciones. Pero dicen un tercer elemento: «Más inversión pública.» ¡Tate!, aquí ya no. Pero es que sin esto, sin más inversión pública, lo otro no funciona.

No se empeñen, no se empeñen a hacer un abordaje meramente teórico de una realidad social, porque el abordaje teórico ustedes lo tienen muy claro, y los planes. Aquí, en este país, con independencia de fronteras internas, somos expertos en los planes, en la definición de mecanismos teóricos para el abordaje de situaciones. Somos formidables: crear comisiones, planes de estudio..., todo eso. Somos realmente buenos en esto, ¿eh? Pero claro, tenemos un problema. Decimos: «Hay que hacer un abordaje teórico sobre la problemática de la vivienda, de la situación de la infancia, para establecer políticas transversales entre departamentos, para la evaluación de medidas y creación de indicadores para determinar la evaluación de las políticas públicas...» Sí, sí, sí. Pero cuando hablamos de..., pasamos del abordaje teórico al práctico, pues aquí fallamos.

El abordaje teórico sobre la vivienda. Bien, ¿cómo lo hacemos? Nada. Reducimos la inversión en la red de viviendas de inclusión, reducimos las ayudas al acceso a una vivienda, no hacemos absolutamente nada para combatir la situación de aquellas familias que pierden su vivienda y que quedan endeudadas de por vida, no con riesgo de exclusión social sino con «muerte civil»... Pero cuando hablamos de ayudas a la infancia, ¿qué hacemos?, ¿cómo reaccionamos? Ponemos un 32 por ciento menos, reduciendo las ayudas a becas al comedor, reduciendo las ayudas a las familias que tienen un hijo a cargo... Y cuando hablamos de políticas transversales, ¿qué hacemos? Pues tenemos un *conseller*, el señor Mena, que ni corto ni perezoso nos dice que más de la mitad de los parados no encontrarán trabajo. Tenemos un 20 por ciento, un 10 por ciento... ¿Cómo reaccionamos?, ¿qué tipo de políticas públicas hacemos ante esto? Reducir la inversión en formación a parados de larga duración.

Es decir, ustedes tienen muy claro lo que pasa; lo que pasa es que o no tienen ustedes nada claro cómo combatirlo o ustedes tienen una agenda oculta. Entonces, si vamos a la primera opción: no tienen muy claro cómo combatirlo. Bueno, yo les pondré ejemplos. Es como si estuviésemos en guerra y desde este Parlamento decidiésemos disminuir la partida presupuestaria del ministerio de defensa. Diríamos: «Vaya...» (*Remor de veus.*) ¿Verdad? Pero es que estamos en guerra, ¿eh?, contra la pobreza, claro que sí. ¿Y qué hacemos? Reducir la inversión en el Departamento de Bienestar. O como si estuviésemos combatiendo una infección que se está extendiendo por todo el cuerpo. ¿Qué haríamos?, ¿recetar más antibióticos? ¡No, hombre, no! Recetar Gelocatil, que es lo suyo. Me parece que como médicos tienen ustedes poco futuro, lo que no sé es si tienen mucho futuro como gestores públicos. Lo que sí, desde luego, que no tiene futuro son los ciudadanos, ése es el gran drama.

Porque el drama es que cuando uno se equivoca en inversiones en infraestructuras, bueno..., puede dejar endeudado... Cuando uno se equivoca en políticas culturales, bueno... Pero es que cuando uno se equivoca en políticas de bienestar social, hay un serio problema. Y el gran problema que tenemos ahora es que la cronificación de la pobreza de esta situación que vive nuestra comunidad y que no alertamos aquellos partidos, los partidos políticos de la oposición, aquellos que seguramente pueden tener intereses espurios, desde un análisis de Gobierno. No, no, le alertan aquellas personas que están en la trinchera –que están en la trinchera–, que en principio no tienen ángulo ideológico, porque viven las situaciones de drama cotidiano. Y esos lo están alertando, permanentemente. No el ICASS, el ECAS –el ECAS–, lo advierte. También advertía que había de dotar de mayor dotación presupuestaria y de más recursos para combatir la pobreza.

Entonces, la situación es realmente dramática, y dramática porque ustedes se han quedado –finalizo, presidenta– sin mecanismos y sin instrumentos para combatir aquello que ustedes dicen que quieren combatir, y con buenas ideas no se llega a ningún sitio. Mire, le voy a..., acabaré, presidenta, con frases suyas. Una: «La lucha contra la pobreza es una de las máximas prioridades de este Gobierno.» Bien, pero usted dijo: «¿Cómo podemos luchar contra la pobreza?» Dejando correr la imaginación y volcando las experiencias, y volcando experiencias para crear propuestas concretas para llevar a cabo a corto y medio plazo.

Apreciado *conseller*, con la imaginación –la imaginación– no es suficiente, desgraciadamente. La imaginación y las buenas intenciones no son suficientes para dotar, para dar respuesta a unas crecientes demandas sociales que no vienen de la indolencia social, sino del drama social, de un paro estructural, de una exclusión estructural, de una pobreza infantil galopante, de una pobreza de las personas de la tercera edad galopante: de una situación que su Gobierno no es capaz de abordar ni sectorial ni estructuralmente; ni de una forma transversal, ni de una forma sectorial.

Gracias, presidenta; gracias, *conseller*.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula la portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, senyora Anna Figueras.

Anna Figueras i Ibàñez

Moltes gràcies, presidenta. I, com no podria ser d'una altra manera, doncs, donar una cordial salutació i la benvinguda tant al conseller com a la directora general de l'ICASS i, evidentment, a tota la gent del departament que ens acompanya en aquesta comissió, en aquesta compareixença d'avui.

Ja veu, conseller, però, que això no canvia. Durant set mesos hem sentit els mateixos discursos, les mateixes justificacions, diria que ben poques justificacions, uns discursos tremendistes i que sempre estan dintre d'una espiral. I, miri, nosaltres volem començar d'una altra manera, volem començar felicitant-los. I volem començar felicitant-los, perquè la veritat és que en set mesos vostès porten diferents càrrecs, però ja en cinc ocasions han comparegut en aquesta comissió. En els darrers quatre mesos el conseller de Benestar ha comparegut tres vegades, més altres càrrecs que hi han comparegut, i per trobar, diguem-ne, aquesta situació en altres legislatures, doncs, ens hauríem de remuntar disset mesos després que comencés una legislatura. Per tant, ens felicitem i els felicitem, doncs, per la celeritat amb què actuen cada vegada que se'ls demana comparèixer en aquesta comissió i per la transparència. Perquè està clar, si en set mesos han comparegut cinc vegades, vol dir que res tenen a amagar i que el que volen, evidentment, és donar comptes, que és el que també ha de fer un govern aquí, al Parlament.

És ben veritat, conseller, que vostè així ho expressava, i no és la primera vegada que s'expressa des del Govern, que una de les prioritats del Govern és la lluita contra l'exclusió social i contra la pobresa. I això, doncs, s'afronta, i vostè també ho ha explicat avui, des de la territorialitat, des del treball, diguem-ne, amb el territori, amb les diferents administracions, i des de la transversalitat, no? Perquè, malauradament, la pobresa té aquest caràcter transversal i, per tant, doncs, com a tal s'ha d'enfocar també des d'aquesta transversalitat. I és veritat, com ens ha explicat, que el departament que vostè comanda, doncs, l'afronta així, des de la transversalitat de totes les seves unitats.

Ens ha explicat com l'ICASS ho afronta amb les no contributives, amb els ajuts, amb les prestacions, amb els convenis, tant amb ajuntaments com amb entitats, amb entitats, doncs, evidentment, que ofereixen serveis a totes aquestes persones que viuen en situacions de pobresa, no?, i situacions extremes. Però com també es fa des d'Infància, amb els centres oberts; o des d'Immigració; o des de Família, amb els fons de garanties i pensions d'aliments i compensatòries, amb aquestes noves convocatòries que es portaran a terme d'aquí a molt poquet; o des de la Direcció General d'Acció Cívica i Comunitària tant amb els plans de dinamització comunitària com amb contractes programa també amb el territori, amb diferents administracions. Per tant, doncs, benvingut sigui aquest trac-

tament de transversalitat que requereix també aquesta pobresa, no?

Conseller, se'l critica també o se'l criticava des de..., bé, anteriors portaveus que m'han precedit en la paraula, que vostè no ha parlat d'ajuts a les famílies i que no ha parlat, en tot cas, d'aquest apartament de la universalitat d'aquests ajuts. Jo, la veritat, és que cada vegada que el sento parlar el sento parlar precisament d'això, perquè si alguna cosa té aquest conseller que tenim aquí davant és que no s'amaga –que no s'amaga– de la realitat. I és veritat, ens ha dit sempre, i des d'aquí, des d'aquest grup parlamentari ho hem reconegut: «Miri, no són els pressupostos que ens agradarien però són els pressupostos, els únics pressupostos, que ens han permès...» Abans es parlava de forats. Escolti'm, aquí, i em sap greu perquè no hi és la senyora Segú, però aquí l'únic que ha creat forats és l'anterior Govern que, realment, en va deixar alguns i de bastant grossos per estirar més el braç que la màniga.

I, en tot cas, doncs, dir-los que aquests pressupostos, com vostès saben, el que han hagut de fer és aparcar la universalitat d'aquests ajuts a les famílies, com bé ens ha explicat el conseller, però no aparcar-los per sempre. Els ho ha dit: «És un apartament» –per dir-ho d'alguna manera, no ha utilitzat les mateixes paraules que jo– «puntual.» D'altres, no fa massa anys, es plantejaven acabar, no aparcar-los, amb la universalitat per sempre d'aquests ajuts. Llavors, semblava que era una mesura ideal i idònia, i ara, doncs, evidentment que no l'és. Però, evidentment, el que tampoc no fem o el que tampoc no fa el Govern és deixar, diguem-ne, a la seva sort les famílies que tenen una situació més vulnerable, no?, i estan en situacions extremes. I per això, doncs, també els felicitem que, dintre de tot, de cara a un futur molt proper puguin fer aquesta convocatòria per a famílies realment amb necessitats extremes, no?

I també l'acusaven de no escoltar les entitats. Deien: «Aquelles que estan a la trinxera...» Escolti'm, jo la veritat és que no sé de què deu ser fruit aquest grup de treball, però, mirin, a diferència d'altres grups de treball que el que ens ha explicat el senyor Bosch que feien era intercanviar experiències, amb aquest grup de treball el que s'intenta..., amb el nou, he entès que deia el conseller que el que es busquen són solucions, solucions precisament des de la gent que fa front o que ajuda aquestes persones que viuen en situacions de pobresa, no?, i en situacions de vulnerabilitat.

Per tant, des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió volem reconèixer, primer de tot, la gran tasca que porten a terme totes aquestes entitats i organitzacions sense les quals, evidentment, seria impossible treballar per eradicar la pobresa i, per tant, a totes elles, doncs, el nostre reconeixement. I és un reconeixement evidentment també al Govern, però a les mateixes organitzacions, doncs, aquesta màxima col·laboració i confiança que existeix entre el Govern i el tercer sector, no?, i, en aquest cas, volem destacar la creació d'aquest grup de treball contra la pobresa i per a la inclusió social. Sabem que aquest grup de treball busca, i ho repeteixo per si no ho sabien, fórmules per sortir, per lluitar contra l'exclusió social, no compar-

tir-la, sinó buscar potser noves fórmules, eh?, o, en tot cas, explorar quines són les solucions possibles. I ho fan participadament, encara que a vostès els dolgui, ho fan participadament, de la mà, eh?, entre el Govern i les principals organitzacions que ens ha detallat el conseller.

De fet, nosaltres teníem interès a saber, doncs, quin és el futur d'aquest grup de treball, però vostè també la veritat és que ja ens ho ha encetat, no? Hi ha qui reclama pactes nacionals contra la pobresa, però és possible que la labor i la tasca d'aquest grup de treball, doncs, sigui un embrió per segons quines coses que més aviat mai s'ha de menysprear, al contrari, s'ha de tenir, segurament..., o s'ha de posar en molt de valor, no? I, per tant, doncs, nosaltres voldríem conèixer una miqueta més això, si aquest grup de treball és possible que es transformi en alguna cosa més o simplement quin és el futur i el calendari d'aquest grup de treball.

Sobre el Pla d'acció per a la inclusió social a Catalunya m'ha semblat entendre que potser hi havia qui no ho tenia prou clar. Això no és una cosa nova, els plans d'acció diria que vénen de lluny, però que, a més a més, com a tals, com a plans d'acció, es van crear cap al 2006. Del 2006 al 2009 n'hi va haver un; ara n'hi ha un altre de vigent, que va del 2010 al 2013. Però sí que voldríem saber i, en tot cas, potser ja ho he indicat, i parlant d'indicadors i d'avaluació, si s'han adonat que potser aquest pla vigent no pot afrontar o no pot donar solucions a les condicions actuals i, per tant, doncs, és necessari reformar-lo. I aquí sí que m'ha semblat que el conseller encetava una miqueta aquesta via. Però, en tot cas, dir-los que em sembla que no es tracta d'una nova creació d'allò que ja existeix, sinó d'una reforma d'allò que en el seu moment es va crear, no?

Jo no voldria acabar sense fer alguna referència, perquè és com una temptació per a aquesta diputada, a algunes intervencions que m'han precedit en la paraula. Hi havia qui pràcticament titllava el Govern d'immobilisme i de no-innovació en temes de pobresa. Miri, escolti'm, com a mínim, complir la llei m'imagino que ja sé que és una gran innovació respecte d'altres governs, perquè, per exemple, el fons de garanties per a les pensions, doncs, era una cosa que contemplava la llei, que ho contemplava des de feia temps i que no hi havia manera d'implementar, no? En aquest sentit, doncs, una altra innovació no sé si pot ser també la reforma d'un pla que de moment no dóna, segurament, prou fruits.

Deia també el portaveu d'Iniciativa que vostès no es creuen el Govern. Escolti'm, em sembla que no és cap descoberta, ens ho han deixat palès, de fet, ens ho deixen palès cada dos per tres. Però la veritat és que 1.200.000 vots segurament donen no sé si una credibilitat, però sí que una certa legitimitat per implementar un projecte de Govern, que és el que defensa Convergència i Unió. I, a més a més, vostès parlaven d'aquesta proposta de resolució que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió no és que l'hagi entrat ni l'hagi registrat, els proposa si tots els grups de la cambra tenen a bé signar, no?, perquè sigui una proposta conjunta. Nosaltres l'únic que li diem és si la volen signar. Vostès són ben lliures de presentar i de

registrar les propostes de resolució que creguin adients, i així vostès ho fan.

I vostè em feia unes preguntes, no? Acabo, presidenta, amb ben poc. Jo n'hi faig una altra: estan disposats, sense tacticismes i sense ganes d'erosionar el Govern, a lluitar per recuperar els fons europeus d'excedents? També ens deia que el Govern va en un cotxe que li posa el PP. No s'equivoqui –no s'equivoqui. El cotxe que ha heretat el Govern no és que li hagi posat el PP, no; és que no té ni benzina, ni motor, i l'hem heretat, diguem-ne, del Govern anterior, no? I ara, diguem-ne, li estem posant els pedaços necessaris i en temps de crisi arreglarem el cotxe i el farem funcionar, però no en comprarem cap de nou, com vostès estaven acostumats a fer.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller per donar resposta a totes les qüestions que s'han plantejat al llarg de les diferents intervencions dels grups parlamentaris. El conseller diu que en deu minuts intentarà donar resposta.

Gràcies.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyora presidenta. Agrair les intervencions de tots els grups, i n'hem pres bona nota i també les estudiarem quan surtin publicades i les llegirem amb atenció, perquè jo crec que totes les aportacions són importants i totes, doncs, són enriquidores.

En primer lloc, dir que en el tema pressupostari vull recordar que l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials ha augmentat un 6,7 per cent, no?, perquè, clar, sembla com si haguéssim ajustat... No, el que és l'instrument de polítiques socials, un dels bàsics que té el departament i que significa el 80 per cent del pressupost, augmenta un 6,7 per cent. I això també vull que ho tinguin en compte. La Direcció General d'Atenció a la Infància, ho dic per alguna intervenció que hi ha hagut en el tema d'infància, si traiem les inversions –que això sí que els ho dic, les inversions vam dir que les endarreriríem, algunes–, pel que és tot el funcionament de programes i serveis, doncs, també té més recursos. Si sumem les inversions, no, però sí que les inversions fent nous equipaments. Els que estan en marxa s'acabaran, però. I fins i tot ara n'inaugurarem un a Barcelona, que va fer l'anterior Govern, i, per tant, doncs, el posarem en marxa –fet que a mi m'agrada destacar sempre que vaig a una inauguració feta per l'anterior Govern, dir que l'ha construït l'anterior Govern, i ho destaco. I, per tant, doncs, l'ICASS augmenta, la Direcció General d'Atenció a la Infància també. Per tant, això que quedi clar i, a part, estem posant en marxa equipaments socials.

Nosaltres el que no podíem fer ara..., i vull recordar una qüestió. A veure, estem en una situació pressupostària que no és volguda per l'actual Govern, és trobada, i, per tant, nosaltres hem de fer un pressupost

que reuneixi unes condicions de dèficit, pel que fa al dèficit, doncs, en dos anys d'arribar a uns nivells de dèficit que quedi, per dir-ho així, homologat a nivell europeu i també pel Govern de l'Estat, que ens apressa, i per l'endeutament. I, per tant, la situació no és volguda. A nosaltres ens agradaria més un altre pressupost més alegre, no?, per dir-ho així, que pogués fer, com deien alguns de vostès, poder fer més coses, però la situació és la que és. A mi em sembla que en la primera compareixença ho vaig dir, és com aquella família que no en té més i vol fer més. Bé, doncs, de moment hem de fer amb el que tenim, prioritant.

Nosaltres hem creat un grup de treball, que algú diu: «No, ja existia.» Nosaltres amb aquest grup de treball estem fent un conjunt de propostes, aquest grup de treball hi és des de l'abril. I nosaltres el que farem, hem dit, al setembre, és tancar tots els acords amb el grup de treball, que també hi ha l'Associació i la Federació de Municipis, i aleshores presentarem les conclusions, que són conclusions per posar a la pràctica.

Què volien que féssim mentre tenim aquest grup de treball? Ho parem tot? No, ha seguit treballant, el departament. I he volgut dir xifres perquè quan es diu que abaixem recursos no és veritat. En el tema d'urgència social hi ha 5 milions d'euros per a urgències socials i tota la resta, fins a 8 milions, 5 i 3, per a ajuntaments, col·laboració amb ajuntaments i consells comarcals, per tot el que fa referència en el que deia aquell fons de contingència. Potser jo no he dit aquesta paraula, he dit «per tot el que fa referència a pobresa», potser. Però aquí tinc la fitxa i són 8 milions d'euros; 5 per a ajuts d'urgència, els altres 3 són plans d'inclusió local, i també menjadors socials, etcètera. Per tant, doncs, sí que hi ha aquests recursos i estaran a disposició dels ajuntaments, perquè precisament el tema d'ajuts d'urgència, doncs, creiem que és sumament necessari.

Per tant, nosaltres..., un grup de treball que donarà unes conclusions i que serà amb el que marcarem un pla d'actuació. I amb tot això i coses que s'estan fent, perquè, escolti'm, el que es feia bé, nosaltres ho seguirem fent. Hi ha coses que les estem reformulant, per exemple, els plans d'inclusió local qui ens demana que el reformulem són els mateixos ajuntaments, per tant, nosaltres estem veient com els reformulem. Però jo entenc que en sis mesos hem creat el grup de treball i estem fent les conclusions i, passat l'estiu, posarem en marxa, amb els acords d'aquest grup de treball, un seguit d'actuacions, que hem dit: «No volem que siguin reflexions teòriques, que ja hi ha altres marcs, sinó que siguin actuacions concretes de lluita contra la pobresa en tots els seus àmbits.» I per això hi ha entitats que són més d'infància, entitats que són més d'un altre àmbit.

Ajuts a les famílies. Vam dir que a nosaltres ens dol haver de fer la suspensió temporal de l'ajut universal, però, aleshores, em deien: «No, no, vuit mil euros no pot ser.» Nosaltres vam dir: «No, vuit mil euros per un coeficient que hem de determinar quin és, per veure fins on arriben els diners.» Era això. I aleshores nosaltres hem decidit dotze mil euros i, a més a més, vam tenir una reunió amb la plataforma «Ni un pas

enrere», perquè parlem amb tothom –i, per tant, que són alguns dels que han vingut avui aquí, i encantats, escolti, que tothom manifesti el que creu, i nosaltres ens reunim amb tothom–, i ells ens van dir, i el seu manifest així ho diu, que fos de dotze mil euros. I vam dir: «Crec que coincidirem perquè els nostres números van per aquí.» Encara no estava tancat, el dia que ens vam reunir, i després ha acabat així: amb dotze mil euros i el topall per tres membres. I si vostès miren el manifest de la plataforma «Ni un pas enrere» també diu dotze mil euros. Per tant, vol dir que parlem i arribem a acords, i en altres moments no arribarem a acords, també és cert, però en aquest cas hi és i ho hem de dir. Per tant, estem en aquest tema.

El tema dels PUA, que deien. Nosaltres arrosseguem expedients..., «arrosseguem», que ens els hem trobat, expedients dels anys 2009 i 2010. I, aleshores, nosaltres amb els PUA el que estem fent és resoldre tot el que hi ha. El que sí que he de dir, perquè no porti lloc a confusió, és que totes les convocatòries que han sortit del departament estan a un 30 per cent del seu import, perquè es van treure les convocatòries amb el pressupost prorrogat i ara, quan s'aprovi el pressupost, a partir de la setmana que ve, passaran al 100 per cent. Això ho dic perquè potser pot haver portat a confusió en veure la partida, però només la podíem treure pel 30 per cent, perquè hi havia un decret de pròrroga pressupostària. Per tant, això és així.

El tema del fons ja l'he dit... Que no em deixi els temes més importants... A veure, jo he dit que hi ha qüestions que les hem d'acabar d'abordar amb altres departaments. Per exemple, coses que han sortit en el grup de treball, que fan propostes –que encara no està tancat el document– en l'àmbit d'habitatge –perdó, no sé qui ho ha dit–, en l'àmbit d'ensenyament, que me l'he deixat quan... –no sé si ha estat el senyor Bosch o el senyor Miralles, perdó–, me l'he deixat quan els he citat, però és cert que l'àmbit d'ensenyament... –o el senyor López, ara... (*Veus de fons.*) El senyor López potser, perdó, ara no ho sé, sé que ho ha dit però... (*Veus de fons.*) Però el tema d'ensenyament, evidentment, té una gran importància, i més quan parlem de tot el tema d'infància, eh? Vull dir que, per tant, completament d'acord amb el que ha dit, i ho tenim dintre de les accions. Ara, jo, quan parlo, parlo en nom del Govern, però també és cert que hi ha coses que estem acabant de tancar perquè el document es tancarà al setembre. I, per tant, nosaltres això, després, ho volem elevar al Govern i que hi hagi un acord en aquests temes.

El tema dels 350 milions, que m'imagino que parlen de l'impost de successions. Escolti, per a l'any 2011 són 51 milions el que afecta i recordo que l'any 2009 el que es va treure de l'impost de successions són 541,8 milions, que no ho critico. Però l'any 2009, 541,8 milions; i l'any 2011, amb la modificació que s'hi ha fet, 51 milions; i l'any 2012, hi haurà 51 milions més. En total 102, quan estigui fet tot el procés, un procés que em sembla que és de dos anys, eh? Però el que és segur és que el 2011, perquè vaig veure la gràfica que ens va passar el conseller d'Economia, eren 51 milions aproximadament, l'any 2011. Ho dic també perquè les xifres són les que són, no?

Jo aquest tema de l'acord parlamentari... Jo crec que aquest és un tema que han de parlar aquí, nosaltres estem una mica treballant en aquesta línia, potser sense dir-ho, però el fet de fer treballs conjuntament i reunir-nos amb l'associació i la federació i entitats... I, després, a mi no em sap cap greu quan tinguem aquests..., tot al contrari, de compartir-ho, perquè em sembla que el tema de la lluita contra la pobresa, doncs, és un tema important, que aquests acords... Jo ja he dit que, quan ho tinguem, encantat de venir a compartir-ho amb vostès, i que vostès hi facin aportacions, perquè, escolti, la lluita contra la pobresa és de tots. I sé que per a vostès és una prioritat i per a nosaltres és una prioritat, per tant, tot el que sumem en aquest sentit... Ara, jo el que crec és que si hi ha una proposta d'un grup parlamentari, doncs, fan el debat i el que vostès creguin, però nosaltres estem fent el nostre camí com a Govern. I també hi ha un factor, parlant de pactes, que també té molt a veure amb el tema de pobresa, que serà el Pacte per a la infància, que ja tenim molt avançat i també passat l'estiu serà una de les coses que podrem presentar –o potser serà el novembre, no?, que hi ha el Dia de la Infància. Serien una mica totes les bases d'aquest Pacte per a la infància que, evidentment, l'hauré de dialogar, i molt, amb tots vostès. I, per tant, doncs, també és un tema que nosaltres ara estem vestint aquesta estructura.

I després, diuen: «Vostès no aporten coses noves.» Home, també hem dit unes taules territorials, unes taules territorials per territori, anar relligant i fer xarxa en tot el que s'està lluitant contra la pobresa. De coses, se n'estan fent. El que nosaltres no farem és mentre fem una cosa nova parar coses que s'estaven vent. Nosaltres creiem que el que importa en política social és anar-ho modificant, anar-ho millorant, però en cap cas aturant el que es feia. Hi ha coses que es feien que estaven bé, d'altres que no ens acaben d'agradar, les hem d'anar canviant, però mentre estem el que no podem dir és: «Aturem la màquina sis mesos i pensem què farem.» I el que jo he volgut destacar amb aquests números, que algú potser ha dit «ha garbellat», el que he fet és dir: «Sàpiguen que aquí fem...» Si jo hagués dit les mesures sense números, m'haurien dit: «Vostè diu coses i no diu la música.» Doncs, home, la música que els acompanya, Déu n'hi do! Que ens agradaria més que hi hagués més música? Sí. Que sonés més fort? I tant! Però la situació del país és de crisi, és de pobresa i també les administracions ho estem notant. D'això, també n'hem de ser tots conscients.

Per tant, jo els agraeixo molt el to de les seves intervencions, algunes amb propostes, que nosaltres, com he dit, a part d'haver-les anotat, després ens les estudiarem, de la transcripció de la sessió. Però el que sí que és cert és que sàpiguen que per part del nostre departament tota la voluntat de sumar esforços amb els grups parlamentaris –amb els que ho desitgin, amb tots, tant de bo–, perquè el tema de la lluita contra la pobresa i la lluita contra l'exclusió social –que són dues qüestions diferents, una porta l'altra de vegades, però la pobresa, d'entrada, vol dir que no tens recursos–, doncs, sigui, tant de bo, un d'aquells temes

en què sapiguem anar junts, perquè la cohesió social en fer un país per a tothom, en fer un país d'igualtat d'oportunitats amb cohesió social, és cosa de tots i totes els que formem part, especialment, doncs, de la vida política del país, perquè el primer que ens mou segur que és això.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable conseller. Els grups parlamentaris volen tornar a intervenir? (*Pausa.*) Sí? (*Pausa.*) Doncs, passaria la paraula a la senyora Núria Segú, del Grup Parlamentari del Partit dels Socialistes. Dos minuts i mig.

Núria Segú Ferré

Gràcies, senyora consellera. Senyor conseller, bé, en tot cas, tindrem, suposo, oportunitat d'analitzar-ho i de fer-li les consultes necessàries per parlar d'aquests ajuts d'urgència, bàsicament perquè vostè ens deia 5 milions més 3 destinats a plans d'inclusió, beques menjador –això és una altra qüestió–; ajuts d'urgència per parlar d'aquells destinats a subministrament, a lloguer, a desnonaments, aliments, eh?... 5 que abans eren 8, no? (*Veus de fons.*) Sí, 8, perquè eren 5 a ajuntaments i 3 destinats a les entitats, el crèdit extraordinari que es va habilitar per a aquest motiu. Però, bé, segurament tindrem possibilitat de parlar-ne.

Cal recordar també i tenir present que en els plans d'inclusió, si no ho tenim mal entès, i ens agradaria que el conseller per acabar pogués acabar, en tot cas, puntualitzant això, també hi ha uns ajustos o unes retallades, diguem-ne com vulguem. Se segueix finançant o cofinançant el que és el capítol I, destinat a personal, però aquelles altres partides destinades en concepte de capítol II, aquestes, desapareixen i també recauen, en aquest cas, a les espatlles dels ajuntaments. Voldria saber si això acabarà sent així o no, o és que estem mal informats respecte a la pràctica dels plans d'inclusió, eh? Si, per tant, hi ha ajustos que fan que els ajuntament hagin de contribuir econòmicament en aquestes oficines tècniques que hi ha dels plans d'inclusió, pel que fa referència sobretot a les activitats que desenvolupen, quan abans no era així. Senzillament volíem saber-ho. (*Veus de fons.*) Sí, més que res perquè això aprofundiria en allò que deia que ens temem que allò que deixa de fer el Govern de la Generalitat ho hagin de fer d'altres que no és que estiguin en una situació idònia per fer-ho.

Una altra qüestió, senyor conseller. Miri, vostè ha estirat la mà, ha fet un gest de mà estesa respecte a parlar de la lluita contra la pobresa, contra l'exclusió social, que és on deia «és de tots» i que estava segur i convençut que això ens preocupava a tots. Sí, senyor conseller. I, en aquest cas, jo voldria fer-li una proposta que aprofundeix una mica en allò que deia al principi de la meua intervenció, que entenem que aquest és un tema de país que ens ha de preocupar, al Govern com a tal, i que ens ha de preocupar a tots. Li proposem la possibilitat de fer un pacte, un pacte de país, per ga-

rantir la cohesió social per tal d'afrontar les dificultats de l'actual situació econòmica i intervenir en les causes que generen situacions que poden crear exclusió. I si aquest pacte ha de ser la base de la reformulació del pla, del nou pla, que estimi el Govern, doncs..., i som capaços de fer-ho conjuntament els partits polítics i els grups parlamentaris, conjuntament amb les entitats i els agents socials i econòmics, crec que sí que llavors podem parlar que aquesta preocupació és compartida per tots perquè tots podem compartir, com deia, un instrument que ha de treballar per abordar les causes, no per fer front a les urgències. Vostè esmentava «el Govern no pot parar», indubtablement, el Govern no pot parar, però també esmentava, i per això li agafo la paraula, senyor conseller, que cal afrontar les causes d'aquestes situacions.

I, permeti'm..., per acabar. Jo, en aquest cas, també tinc temptacions i, per tant, no vull deixar de mencionar que és un recurs fàcil això que la culpa és del tripartit i jo cregui'm que he trobat a faltar en aquest discurs el senyor Zapatero, perquè a vegades també la culpa és del senyor Zapatero. I quan no hi ha arguments, doncs, es tira la culpa als altres i si no, es posen damunt de la taula els vots i els vots ho justifiquen tot. I des del nostre punt de vista, doncs, els vots no ho justifiquen tot; poden legitimar un Govern però no ho justifiquen tot.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. Té la paraula el senyor Pere Bosch, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, honorable presidenta. De forma molt breu, només per fer tres consideracions. I intentaré no fer al·lusions a altres grups parlamentaris per no provocar més intervencions del compte i perquè tots plegats puguem conciliar la vida familiar i laboral.

En primer lloc, vostè comentava, feia referència al tema del pressupost. I li reitero el..., no diré el repte, però si el plantejament que li feia en la meua primera intervenció: digui'm vostè tan sols alguna partia –alguna partida– de transferència a ens locals o a entitats sense ànim de lucre que estigui en el pressupost i que respecte al pressupost liquidat de l'any anterior hi hagi un increment. Només una, n'hi demano una. M'he centrat i les he anat comparant una a una i no n'hi ha cap que incrementi. Per tant, comprendrà i entendre que es faci poc creïble que vostè aquí ens vingui a explicar que hi ha un increment del que és el suport a les entitats que treballen per a l'eradicació de la pobresa o un increment del suport als ens locals. Jo no n'hi he sabut veure cap; si vostè me'n troba un, me'n felicitaré. Però, en tot cas, ho repeteixo, els números són els que són i reflecteixen aquesta paralització, que en molts casos és retallada substantiva, en allò que fa referència al suport als ens locals i les entitats sense ànim de lucre.

Segona qüestió, el tema de l'impost de successions. Vostè, en les últimes intervencions que fem referència a aquest tema, ens treu el referent de l'anterior Govern i l'anterior Govern és evident que va reformar l'impost de successions, però hi ha una diferència substantiva, dues diferències substantives. Primera, que l'anterior Govern això no ho va acompanyar de retallades socials, i, segona, que és més important, que l'anterior Govern només va deixar que tributessin per l'impost de successions un 6 per cent de les persones que anteriorment tributaven i, per tant, un percentatge molt reduït, tan reduït que només són en aquests moments cinc-centes persones, que paguen una quantitat, i em remeto a l'informe que va deixar l'anterior Govern, de 350 milions d'euros que haurien permès, avui dia, establir noves prioritats. Al capdavant, un pressupost no és només ajustar-se a una situació de precarietat, és també una qüestió de prioritats: prioritats a l'hora de definir quins són els recursos als quals renunciem i també els que fixem en el pressupost.

I acabo amb una qüestió, que és la més rellevant i que voldria també emfatitzar-la, que és el tema del pacte que li proposava. Vostè comentava, diu: «Oh, és que això ha de ser un tema de debat d'aquesta cambra parlamentària.» És evident, hi ha una proposta de resolució i l'haurem de debatre en aquesta cambra parlamentària. Però un pacte d'aquestes dimensions..., li digui com vostè li vulgui dir, és que m'és absolutament indiferent, el que vull és que el Govern l'impulsi i si el Govern l'impulsa nosaltres ens apartarem, un pacte d'aquestes dimensions l'ha de liderar el Govern i l'ha de liderar vostè, concretament. Evidentment que hi participarem, una vegada vostè ho lideri, tota la resta de grups parlamentaris, ja li puc confirmar que el nostre sí que ho farà. Però ha de ser vostè qui s'ha de manifestar a favor de liderar aquest procés, igual que en l'anterior Govern el departament es va mostrar partidari de liderar un Pacte nacional per a la immigració en el qual el seu grup parlamentari va participar.

És així de senzill i, per tant, li reitero la pregunta –i acabo, senyora honorable presidenta: jo vull saber si vostè com a conseller veuria amb bons ulls un pacte nacional d'aquestes dimensions i si vostè recomanaria que el seu grup parlamentari, el que dóna suport al seu Govern, voti a favor d'aquesta proposta de resolució. Perquè és que si vostè li dóna el vistiplau, li ho reitero, nosaltres retirem aquesta proposta de resolució i ho deixem en mans del Govern, que és el que ens interessa, i que el que ens interessa, en definitiva, és que aquest pacte avanci.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Senyor Jordi Cañas, del Subgrup de Ciutadans.

Jordi Cañas Pérez

Sí, presidenta. *Conseller*, su respuesta ha estado en la línea del tono de su intervención, tono de intervención y de respuesta que lamento. ¿Por qué? Parecería que

hay temas en los cuales aquel que gestiona y que tiene la máxima responsabilidad de gobierno debería ponerle un poco más de sentimiento, y quiero decirlo con respeto. Usted viene aquí y nos vuelva a intentar hacer trampas con el presupuesto, pero es que eso no es una..., la crítica es el presupuesto. Por mucho que ustedes se empeñen, no es exclusivamente un argumento político de los partidos de la oposición, es que ustedes son unos expertos en camuflar la realidad. Y vienen aquí y hay que escuchar decir que, bueno, que esto no es más que un argumento político para desacreditar a un gobierno, a la acción de un gobierno.

Perdona, o perdone, es decir, todas las asociaciones y entidades que han puesto la alerta sobre los presupuestos de este año, ¿todas se equivocan, menos ustedes que tienen razón? Pues no, todas y todos alertan sobre una realidad. Y, entonces, cuando tendríamos que venir aquí a escuchar una reflexión profunda, y le voy a decir que incluso intelectualmente sólida, de cuál es la situación de pobreza... No que haya ciudadanos que estén en el umbral; no, no, no, es que lo han traspasado ya, ¿eh? Muchísimos, centenares de miles, por no decir millones, que lo han traspasado. (*Veus de fons.*) Sí, sí, sí; haga usted números –haga usted números. Cuando más de un 23 por ciento de la infancia de nuestra comunidad está en umbral de pobreza son muchos ciudadanos, ¿eh?, muchos, y muchas familias. Entonces, cuando seguimos hablando de acercarnos al umbral de la pobreza, riesgo de exclusión, y seguimos con ese relato y no asumimos una forma intelectualmente sólida, ¿eso qué significa? Y seguimos diciendo que todo es una cuestión de más planes, más acuerdos, más reuniones, más estrategias... Pero, oigan, de verdad, si por muchas estrategias y planes y reuniones y discusiones que ustedes tengan, cuando uno da paraguas cuando no llueve, se equivoca. Cuando uno dice: «No, es que el descenso de las ayudas por atención de hijos a cargo será temporal.» ¡«Jopá», temporales cuando más se necesitan! ¡Hombre! O es que..., ¿cuándo se necesitan más las ayudas? Cuando hay problemas. Y finalizo.

Usted decía: «No, no, es que tenemos...» Le voy a poner un ejemplo, un ejemplo de donde llega a veces la falta de sensibilidad. Usted decía: «No, es que disponemos de 5 millones de euros para urgencias sociales y 3 millones de euros para planes de inclusión social de los ayuntamientos.» ¿Sabían ustedes cuánto pagan por la sede de Bienestar Social cada año? ¿Se lo digo yo o me lo dice usted? Porque a mí estos datos me parecen alarmantes: 5 millones de euros.

Hagan ustedes cuentas. ¿Qué se puede hacer con 5 millones de euros? ¿Qué se hace y para qué los destina su departamento? Y 50 millones de euros..., multiplique usted por diez las ayudas para urgencias sociales, y multiplique usted por casi quince las ayudas a los planes de inclusión social, que eso sí que realmente es lo que esperan los ciudadanos –eso sí. No sé, a veces hablamos de 50 millones de euros como el que habla de calderilla, pero con esa calderilla cuando uno tiene unas partidas presupuestarias que dan vergüenza, por no decir risa –bueno, risa no, tristeza–, se pueden hacer muchas cosas. Cuando uno destina 1 millón

de euros a ayudas a vivienda, cuando uno destina esos importes, renunciar a 50 millones y decir que no pasa nada..., pero, bueno. No le pido a usted épica pero, desde luego, ni poética, pero no tanta técnica, ¿eh?

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Honorable conseller, vol donar-hi resposta? (*Pausa.*) Sí? (*Pausa.*) Dos minuts i mig?

El conseller de Benestar Social i Família

Sí. Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor Cañas, em pot dir moltes coses però no dir que no hi poso sentiment. Per tant, això, ho sento.

El tema dels imports: són 5 milions d'urgències socials, pràcticament 3 milions per a plans locals d'inclusió. I a això hi ha altres partides, aleshores, hi ha les d'urgències socials, que són 5 milions, i a part hi ha les entitats, que és una altra partida. Aquestes només són per a ajuntaments, eh?, del que hem parlat era de contracte programa d'ajuntaments. I, per tant, hi ha una altra partida que és per a entitats, que les he anat esmentant abans.

Tant el Grup Socialista com el Grup d'Esquerra em parlen del tema del pacte. Jo, com que em sembla..., perquè no quedi en un no, ni molt menys, jo els he fet una oferta. Doncs, si els sembla bé, ens reunim, en parlem i vostès quins objectius pretenen amb el pacte, mirem el què, i si ens posem d'acord... Perquè ho sapiguem –clar, una paraula pot dir moltes coses–, en parlem i amb molt de gust ens emplacem a veure'ns abans de..., fins aquest mes de juliol i, per tant, ho analitzem i mirem cap a on anem, eh?

Res més. Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller.

Passaríem al torn de preguntes orals per ser respostes en aquesta comissió. Ho he dit a l'inici, que s'havien retirat fins a la número 5, és a dir, la 2, 3, 4 i 5, formulades per la senyora Laura Massana. I passaríem a la pregunta número 6, i després ja els aniré indicant les agrupacions que s'han fet.

Pregunta

al Govern sobre l'increment dels ajuts a les famílies amb infants en termes de prestació econòmica i temps de percepció (tram. 311-00508/09)

En principi la pregunta número 6, per respondre, és sobre l'increment dels ajuts a les famílies amb infants en termes de prestació econòmica i temps de percepció. Té la paraula la diputada, la senyora Núria Ventura, del Grup Parlamentari Socialista.

Núria Ventura Brusca

Gràcies, presidenta. Honorable conseller de Benestar i Família, la primera de les preguntes que avui formulàvem des del Grup Parlamentari Socialista fa referència als ajuts a les famílies amb infants. La pregunta va entrar al registre del Parlament el dia 26 d'abril, quan encara no coneixíem l'eliminació de la universalitat de l'ajut, i transcorreguts quasi tres mesos, lamentablement ara la resposta ja la sabem, inclús avui ha concretat encara més com acabarà quedant la convocatòria.

Conseller, el primer dels apartats del programa electoral de la formació a la qual vostè pertany era cohesió, dins d'aquest apartat el primer grup de propostes feia referència a Benestar Social i Família. Dins d'aquest àmbit, dins d'aquest, l'àmbit de la família obria el capítol i la primera de les propostes, és a dir, l'1.1.1.1, del programa de Convergència i Unió deia, textualment: «Incrementarem els juts a les famílies amb infants tant des del punt de vista de la prestació econòmica com dels anys durant els quals es té dret a percebre'ls.» Per això li preguntàvem, fa ja tres mesos, quines eren les actuacions que el Govern volia executar per tal d'incrementar aquestes ajudes.

Evidentment, el que ha fet el Govern és ben bé el contrari del que deia el programa electoral i per això avui el que li hauríem de preguntar és si realment han avaluat els efectes que això tindrà sobre milers de famílies de Catalunya, que deixaran de rebre aquesta prestació.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. Aquí sí que serem estrictes. Són dos minuts i mig, per tant, a vostè encara li queda un minut quaranta-dos. I passo la paraula a l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, presidenta. Senyora diputada, a veure, nosaltres tenim un programa amb el qual ens vam presentar a les passades eleccions del mes de novembre, que és un programa per quatre anys, però també és cert que ara hem de passar, en dos anys, una situació pressupostària. I, per tant, els ajuts a les famílies, que siguin universals, per nosaltres és una prioritat. Vostè ha dit «eliminació» i no és així, és una suspensió temporal per al pressupost d'aquest any. I, per tant, doncs, aquesta és la situació.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Senyora diputada, per repreguntar.

Núria Ventura Brusca

Sí, la realitat, conseller, és que d'entrada, quan portem set mesos de Govern, vostès ja han incomplert una bona colla de compromisos electorals, entre d'altres, al que avui fem referència, quasi amb la mateixa rapidesa amb què n'han complert, això sí, un, que és

l'eliminació de l'impost de successions, el qual també abans s'ha comentat.

Durant els darrers anys s'ha produït un increment considerable d'aquestes ajudes a les famílies, però, tot i això, encara no ens trobem al nivell òptim per tal de donar el suport adequat a les famílies del nostre país. Portem un retard considerable respecte a altres països europeus i, és més, ara, en època de crisi, quan aquests ajuts són més necessaris que mai. I per això ens preocupa, i molt, la situació en què quedaran milers de famílies que no podran rebre aquest ajut, milers de famílies que es quedaran, com deia, sense la prestació.

Recordar-li també que una família que cobra anualment dotze mil euros, de tres membres, una família de tres membres que cobra dotze mil euros a l'any són vuit-cents euros mensuals, per tant, no deixa de ser una família vulnerable. I les famílies vulnerables a partir d'ara es quedaran sense aquests recursos, tampoc les famílies de la classe treballadora. Només tindran accés a aquesta ajuda les famílies que, malauradament, ja estan en una situació d'exclusió i que haurien d'estar també en els circuits de serveis socials.

És per això que avui constatem, des del Grup Parlamentari Socialista, que en este cas la supressió, encara que sigui temporal, de la prestació universal per fills a càrrec és un enorme pas enrere en les polítiques socials d'aquest país, i això sí que és mèrit únicament i exclusivament del Govern del qual vostè forma part.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Motes gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, vostè diu que nosaltres hem incomplert el programa electoral, un programa electoral jo crec que s'avalua quan s'acaba la legislatura. Els que van acabar la legislatura passada, si avaluem programes electorals, ens van dir que augmentarien franja d'edat i van dir que augmentarien quantitat, i no es va fer ni una cosa ni l'altra. Per tant, doncs, nosaltres estem..., i ho vaig dir, no és una mesura que ens hagi agradat prendre, però tenim una situació pressupostària amb un dèficit i un endeutament que és el que és, i hi hem de respondre. És una mesura que ens dol, l'hem hagut de prendre.

Nosaltres tenim un compromís que al final de la legislatura volem intentar complir, que és donar més ajuts a les famílies i que aquests siguin universals, perquè creiem que en l'apartat de fer unes famílies més fortes a Catalunya és important que aquests siguin universals. Ara no ho podem fer. Podíem haver deixat de fer això i fer una altra cosa, aquesta ens ha semblat que era una mesura molt concreta i que significava unes possibilitats. Però, de tota manera, nosaltres vam dir que donaríem una prestació a les famílies més vulnerables, com vostè ha dit, i nosaltres encara no ho hem complert. Ho complirem a partir que s'hagi aprovat el pressupost, amb una ordre que avui he anunciat, n'he

dit la quantitat, els dotze mil euros, i que, a més a més, té també uns altres coeficients de correcció en funció del nombre de membres, i també si hi ha un fill amb discapacitat o si també és una família monoparental o si és una família nombrosa pel nombre de membres.

Per tant, complim amb el que vam dir, però no pateixi, que a final de legislatura esperem que, quan vostès també ens avaluin, puguin dir: «Ara sí que ho han fet.»

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller.

Preguntes

al Govern acumulades relatives a un pla local de suport a la família (tram. 311-00509/09 i 311-00513/09)

Faríem una agrupació de les preguntes números 7 i 11, per respondre oralment, sobre les actuacions i terminis per a l'establiment d'un pla local de suport a la família i la que correspondria al número 11, sobre les actuacions amb les administracions locals i l'Observatori Català de la Família amb relació a un pla local de suport a la família. Té la paraula la diputada senyora Núria Ventura, del Grup Parlamentari Socialista.

Núria Ventura Brusca

Sí. Gràcies, presidenta. Conseller, dins del mateix apartat del programa electoral de Convergència i Unió al qual feia referència fa uns minuts, anomenen el pla local de suport a la família. Com ja ha anunciat la presidenta de la comissió, li formularé dues preguntes en una sola intervenció en fer referència també al mateix tema.

Ens agradaria conèixer quins són els objectius, les actuacions i també els terminis en què treballa el Govern en l'establiment d'aquest pla de suport a les famílies, així com també quines són les actuacions que pretenen portar a terme a través de l'anunciat acord del mateix Govern amb les administracions locals i, alhora, amb l'Observatori Català de la Família.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Gràcies, presidenta. Senyora diputada, des del Govern de la Generalitat el que volem és, amb estreta col·laboració amb les administracions locals i, per tant, hem d'arribar a un acord amb elles, doncs, establir millores de suport a les famílies en l'àmbit local. I això, a més a més, treballat amb idees, amb plantejaments, des de l'Observatori Català de la Família,

que aquest observatori l'hem renovat, s'ha tornat a reconstituir en aquesta legislatura. I, per tant, volem que aquest observatori ens doni aquestes grans línies que en l'àmbit local també hi hagi propostes de suport. Però, com dic, això mai ho farem unilateralment, sinó que si volem fer aquestes mesures de suport, han de tenir també la complicitat, l'acord amb les administracions locals.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Té la paraula la diputada senyora Núria Ventura.

Núria Ventura Brusca

Sí, conseller, la veritat és que ens hauria agradat que concretés una mica més i que es passés ja, en este cas, de les paraules als fets. Ens tindrà al seu costat si realment el que pretén és impulsar totes estes mesures de suport a les famílies. I esperem que aquest anunciat pla o aquestes mesures, tinguin el nom que tinguin, no es quedin en paper mullat o es quedin en sols paraules, i es comenci, com deia també, a concretar.

Evidentment, coincidim també amb la necessitat d'una estreta col·laboració entre del departament que vostè presideix i també les administracions locals. L'instem a treballar seriosament, colze a colze, amb les administracions locals del nostre país des del primer dia en aquest sentit, si vol tirar endavant aquest pla de suport. Perquè, evidentment, el tema afecta de ple les administracions locals, que són les administracions més properes als ciutadans. I, en tot cas, dir-li..., com he dit al principi, instar-lo que comenci a treballar ja i a concretar aquestes mesures perquè les famílies d'aquest país se'n puguin veure beneficiades.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies. Bé, celebros aquesta voluntat de col·laboració i estem segurs que hi serà. Des de la Secretaria de Família s'elaborarà un conjunt de bones pràctiques en l'àmbit de l'Administració local, per contrastar-ho amb l'Observatori Català de la Família, per contrastar-ho amb les associacions municipalistes. I després, d'aquí, doncs, sortiran aquest conjunt d'actuacions que aquest pla local no cal que sigui idèntic a tot arreu sinó que pot ser local, no?, i que, per tant, el definim amb cada ajuntament, donant un conjunt de propostes i que cada ajuntament dins de la seva autonomia municipal les acordi.

Això pot anar en temes relacionats amb les taxes municipals per a famílies amb risc de vulnerabilitat, per a famílies nombroses, per a famílies monoparentals –per exemple, en la taxa d'escombraries, en la reducció de l'IBI, en l'impost de circulació–; promoció de la realització d'activitats d'encontre entre famíli-

es per tal d'intercanviar experiències educatives, amb l'acompanyament de professionals del món de l'educació i de la salut; millora dels espais per al lleure infantil i juvenil i el lleure familiar; presència de temes de família i educació en els mitjans de comunicació locals; la celebració del Dia de la família en cada municipi; suport a les entitats de família d'abast local –a Catalunya una de les mancances..., així com tenim molt d'associacionisme, d'associacionisme en l'àmbit familiar no n'hi ha gaire i també s'hi pot donar suport–; suport a projectes de conciliació i de cura de la petita infància, etcètera. Per tant, tenim un conjunt d'actuacions en aquest camp per compartir i pactar en l'àmbit local.

La presidenta

Gràcies, conseller.

Pregunta

al Govern sobre les actuacions per a la implementació del servei d'assistent personal per a la promoció d'un projecte de vida independent per a les persones dependents (tram. 311-00510/09)

Passem a la pregunta número 8, per respondre, sobre les actuacions per a la implementació del servei d'assistent personal per a la promoció d'un projecte de vida independent per a les persones dependents. La formula la diputada senyora Eva Granados, del Grup Parlamentari Socialista.

Eva Granados Galiano

Gràcies, presidenta, i bona tarda també, al conseller i a tot el seu equip. Bé, la bateria de preguntes que estem fent contrasten, doncs, les propostes electorals, el programa electoral de Convergència, amb les polítiques que tira endavant el Govern. Concretament, la meva pregunta té a veure amb l'assistent personal.

També la justificació que va donar el Govern per abaixar els impostos a les grans fortunes, i que suposa les retallades de serveis socials bàsics al nostre país, doncs, té a veure amb un punt del programa electoral de Convergència i Unió Concretament, el punt 485, que diu justament això: «Suprimirem l'impost de successions.» El que passa és que al programa electoral, abans del 485, ve el bloc de cohesió. El punt 23, justament, parla d'un tema que al conseller, quan era diputat, doncs, li interessava molt i feia moltes iniciatives parlamentàries, en aquest cas, sobre l'assistent personal. I diu justament així: «Implantarem el servei d'assistent personal en tots els casos en què faciliti un projecte de vida independent per a la persona amb dependència.»

A mi m'agradaria saber quines són les actuacions previstes pel Govern per donar compliment a aquesta promesa electoral, en quins terminis i amb quins recursos.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, presidenta. Vostè sap, senyora diputada, que un dels temes que diem i repetim és que nosaltres volem que es parli més d'autonomia personal, que aquest és l'objectiu i estic segur que també el compartim, no? I, per tant, una de les figures bàsiques és l'assistent personal. I el que volem és garantir-ho al llarg d'aquesta legislatura i creiem que hem d'anar en la línia que sigui un servei, doncs, reconegut sempre per a tothom que li pugui significar aquest procés de tenir una vida autònoma pròpia i que li signifiqui un element de, per dir-ho així, promoció personal, eh? Que una persona, per exemple, pugui estudiar, pugui fer la seva pròpia vida autònoma.

La presidenta

Gràcies. Té la paraula la senyora diputada.

Eva Granados Galiano

Gràcies, presidenta. Sí, conseller, compartim aquesta prioritat, també per al meu grup parlamentari aquest tema és important. El que passa és que vostè, quan va venir aquí al febrer, ens va dir sobre aquest tema, eh?... des de la promesa electoral de dir que implantarien el servei en tots els casos que faciliti un projecte de vida independent, en la seva compareixença el mes de febrer del que parlaven era de redefinir en consens amb el sector la prestació. I també hem sabut per la premsa, doncs, que ha renovat un programa existent des del 2007.

No sabem quin és el seu model, ni quin és el futur d'aquesta política. El que sí que sabem és, doncs, que el pressupost que s'aprovarà demà en aquesta cambra, amb els vots dels seu grup parlamentari i del Grup Parlamentari Popular, el que fa és una retallada de recursos per a l'assistent personal. També sabem que té zero assistents personals nous des que vostè és conseller, que tenim una retallada de polítiques socials d'un 10 per cent, que tenim una paràlisi en l'aplicació de la Llei de la dependència al voltant d'un 40 per cent. I també sabem, agafant totes les dades que vostè ens facilita, que agafant els PIA en tràmit, els PIA de grau I-II i les sol·licituds en tràmit, doncs, tenim més de setanta mil persones al sistema de la dependència a Catalunya avui sense cap prestació. En tot cas, una gestió decebedora.

Jo..., des del meu grup parlamentari volem conèixer quin és el model del Govern per tirar endavant aquest servei tan necessari.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies. Jo el que li demanaria és que no agafés i extrapolés les dades perquè ens digués, en tot cas, de les setanta mil persones, quines estan fora de termini, perquè, evidentment, si vostè agafa qui va presentant les sol·licituds però encara no està fora de termini, tenim el temps per resoldre-ho.

Assistent personal, un model que pactarem amb el sector, i entretant hem fet un conveni amb Ecom, en línia continuista. Per què? Perquè no deixarem ningú... –allò que he dit, nosaltres no pararem la màquina, la màquina administrativa– i, per tant, mentre decidim el model que les persones que tenien un assistent personal no el perdin. I nosaltres el que volem és anar més enllà, amb una ordre pactada amb el sector, i això és el que estem fent. Volem deixar-ho fet dins d'aquest any per poder-ho començar dins de l'any vinent, perquè això també ens permetria, esperem que sigui així, que aquestes prestacions o serveis de l'assistent personal tinguin una part de finançament a través de la Llei de la dependència, que avui no ho tenen.

I, per tant, tot això és el que tenim previst, ens agrada el model d'assistent personal, és cert que al pressupost els costos són molt alts, però nosaltres el volem anar implantant. I també, vostè hi era l'altre dia, la secretària d'Estat de polítiques socials va felicitar i reconèixer al Govern de la Generalitat que aplicava bé la Llei de la dependència. I això ho va dir dijous de la setmana passada a la inauguració d'Esclat Marina, l'altre dia, dijous passat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies.

Preguntes

al Govern sobre l'impuls d'una nova llei de protecció i suport a les famílies nombroses i monoparentals (tram. 311-00511/09) i sobre les actuacions i els recursos per a la informació sobre els ajuts, les prestacions i els serveis en l'àmbit familiar (tram. 311-00512/09)

Ara agruparíem la pregunta número 9 i la número 10, sobre l'impuls de la nova llei de protecció i suport a les famílies nombroses i monoparentals, i la 10, sobre les actuacions i els recursos per a la informació sobre els ajuts, les prestacions i el serveis en l'àmbit familiar. Té la paraula la diputada senyora Núria Ventura, del Grup Parlamentari Socialista.

Núria Ventura Brusca

Gràcies, presidenta. Conseller, fent ús, de nou, de la nostra tasca de control al Govern i contrastant també les diferents propostes electorals de Convergència i Unió i l'acció de Govern a la qual ara es referia la diputada Eva Granados, ens agradaria conèixer, en

primer lloc, quines són les actuacions i els recursos que destinarà el Govern de la Generalitat pel que fa a la informació de les persones interessades i a la ciutadania en general del conjunt d'ajuts, prestacions i serveis que hi ha en l'àmbit familiar des del moment del naixement de l'infant, de l'acolliment o de l'adopció, amb el lliurament de la informació i de la documentació necessària i de la guia de suport a la família. No només, en este cas, un compromís electoral, sinó que vostè en la compareixença del febrer també hi va fer referència, en aquesta mateixa comissió.

I, al mateix temps, també, relacionat amb la família, ens agradaria conèixer si realment és voluntat del seu departament impulsar una nova llei de protecció i suport a les famílies nombroses i monoparentals, tal com consta al programa electoral. I si és així, amb quins objectius i amb quins terminis treballa el Departament de Benestar i Família.

La presidenta

Gràcies, diputada. Té la paraula, per respondre, l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Motes gràcies, presidenta. Senyora diputada, com vostè molt bé diu, una de les coses que volem fer és, ja que tenim uns serveis per a les famílies, que els coneguim des del moment del naixement. I, per tant, volem impulsar un sistema de donar més i millor informació des del moment del naixement, de l'acolliment, de l'adopció d'un infant. I, per tant, doncs, aquest també és un dels objectius que ja, a més, hem posat en marxa alguna iniciativa que ja es pot consultar. Unes, a la web del departament, i altres, doncs, que aniran des del primer moment en què es produeixi el naixement, l'acolliment o l'adopció.

I, per una altra banda, també està en la nostra línia, i ho vaig anunciar: nosaltres volem impulsar més ajuts i suport a les famílies nombroses, i més... –i ho dic..., he agafat aire, perquè creiem que són dos temes. Una situació són les famílies nombroses, i, per tant, una nova legislació o una legislació, que això ja ho diu la Llei de suport a les famílies, que s'ha de crear una nova legislació per a les nombroses. I una altra legislació per a les famílies monoparentals, perquè creiem que són situacions específiques que necessiten respostes específiques de suport i de promoció.

La presidenta

Té la paraula la diputada senyora Núria Ventura.

Núria Ventura Brusca

Sí, és evident, conseller, que la crisi econòmica ha fet encara més evident la vulnerabilitat de moltes famílies, tal com vostè ha afirmat també a la compareixença anterior sobre la lluita contra la pobresa que ha fet en aquesta mateixa comissió. Les famílies nombroses representen un 39, 2 per cent de les llars beneficiàries d'ajuts socials i la vulnerabilitat de les famílies mo-

noparentals és encara més elevada, a més, amb una feminització evident d'aquesta pobresa. Per tant, conseller, les polítiques de suport a les famílies monoparentals i nombroses, junt o separat, són més necessàries que mai. No entenem, per això, si realment la seva voluntat és la de tirar endavant una llei de protecció i suport a les famílies nombroses o monoparentals, el perquè d'aquesta esmena a la totalitat que el grup parlamentari que li dona suport ha presentat a una proposició de llei d'un altre grup parlamentari. En tot cas, si vol explicar-ho, li ho agrairíem.

Si vol fer, en este cas, la protecció a estes famílies a través d'una llei, l'instem a treballar de manera seriosa, igual que li hem dit anteriorment, amb el pla de suport local a les famílies. Tindrà el suport i, en este cas, el treball del Grup Parlamentari Socialista.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Molt bé, moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, miri, per una banda, en el tema de la informació que vostè m'ha demanat, en aquests moments la guia de serveis a les famílies ja es troba, eh?, actualitzada i penjada a la web del departament. També hem posat en funcionament un cercador d'avantatges per a les famílies nombroses i per a les famílies monoparentals, que està al web del departament des del juny, on hi apareixen tots els establiments públics i privats de Catalunya que donen avantatges a les famílies amb els títols de família nombrosa o de família monoparental. També estem preparant un nou quadre informatiu per a totes les famílies de les prestacions econòmiques i deduccions per fill a càrrec existents a totes les comunitats autònomes de l'Estat espanyol, i també a la declaració de la renda. Propera posada en funcionament, també, d'un nou cercador d'activitats de lleure familiar. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) I estem treballant amb el Departament de Salut per incrementar la informació facilitada a les clíniques i maternitats adreçada a les famílies.

I pel que...-puç? (*Pausa.*) I pel que fa a la llei de famílies nombroses i monoparentals, nosaltres volem treballar-ho en aquests dos anys en què tenim una situació economia difícil, perquè la llei pugui entrar en vigor a partir de l'any 2013, esperaríem, no? Perquè si no el que no podem fer són lleis que no puguem complir. I, per tant, nosaltres voldríem treballar en aquests dos anys tot el procés legislatiu de pacte de treball, perquè al 2013 entressin en vigor aquestes dues lleis, o una si es volgués soldar –nosaltres creiem que són dos temes. Però la nostra voluntat és aquesta i tant de bo siguin lleis aprovades per unanimitat amb un gran pacte de totes les formacions polítiques.

La presidenta

Gràcies.

Preguntes

al Govern sobre les actuacions per a l'increment de les competències de la Secretaria de Família (tram. 311-00514/09) i sobre les actuacions amb relació a les funcions de l'Observatori Català de la Família (tram. 311-00515/09)

Agruparem, per acabar, les preguntes 12 i 13. La 12 és sobre les actuacions per l'increment de les competències de la Secretaria de Família, i la número 13, sobre les actuacions amb relació a les funcions de l'Observatori Català de la Família. Té la paraula la diputada, la senyora Núria Ventura, del Grup Parlamentari Socialista.

Núria Ventura Brusca

Sí, senyora, les dos últimes. Conseller, fins ara corresponen a la Secretaria de Família, amb rang orgànic de secretaria general, funcions com, per exemple, impulsar els plans i els programes per aplicar i desplegar les polítiques de família, elaborar les directrius, programar i avaluar les actuacions en matèria de suport a les famílies, vetllar per a la realització de les iniciatives del Govern destinades a donar suport i protecció a la família. O també, per exemple, promoure l'associacionisme de suport en l'àmbit familiar i el recolzament de les entitats creades amb esta finalitat o col·laborar amb l'Administració local per tal de garantir i fomentar l'acció coordinada i eficaç en matèria de protecció i suport a les famílies.

Per la seva banda, l'Observatori Català de la Família té funcions diverses, entre d'altres, elaborar informes sobre les demandes, la situació i la qualitat de vida de les famílies catalanes; formular també propostes de programes en l'àmbit de suport a les famílies; analitzar periòdicament la situació social, econòmica i demogràfica de les famílies, i les repercussions, també, de la seva realitat a la societat catalana, o donar suport als departaments de la Generalitat corresponents.

Ens agradaria conèixer, conseller, si és voluntat seva, com a màxim responsable del departament, canviar alguna d'aquestes funcions. Quines són, en concret, les actuacions que el Govern vol emprendre pel que fa al reforçament del paper de la Secretaria de Família, amb més competències executives i de coordinació. I quines són, també, les actuacions pel que fa a l'Observatori Català de la Família com a veritable òrgan de diàleg entre les associacions, experts i Govern per definir les polítiques públiques de suport a la família.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, en aquesta legislatura el Departament de Benestar Social i Família també ha incorporat la Direcció

General d'Acció Cívica i Comunitària, forma part del departament. Aquesta direcció general tenia determinades polítiques d'impuls del que en diem programes per a la gent gran activa, que és una part de la família, les persones grans. I, aleshores, una part d'aquests programes d'impuls a la gent gran activa s'incorpora més a la Secretaria de Família, que ja portava tot el que és el treball conjunt amb el Consell Nacional de la Gent Gran, i, per tant, doncs, tot aquest treball el sumem més ara. I, en canvi, la Direcció General d'Acció Cívica seguirà portant la part de la xarxa d'equipaments cívics i, dintre d'aquests, els casals de gent gran. Però tota aquesta part més d'impuls, de participació als programes de gent gran activa..., tot i que, evidentment, es fa un treball entre la direcció general i la secretaria. També, ja ho hem dit, tots aquests temes relacionats, i abans ha sortit: el Fons de garantia per impagament de pensions, etcètera.

I després tenim, pel que fa a l'Observatori Català de la Família... (*Veus de fons.*) Sí, no, és que veig que el temps no em donarà, em sembla. En l'Observatori Català de la Família, doncs, nosaltres creiem que aquí hi ha d'haver tot un treball d'innovació de noves idees que aportin a la Secretaria de Família la reflexió de persones expertes.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller. Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Núria Ventura.

Núria Ventura Brusca

Sí, simplement, presidenta, per donar les gràcies al conseller per la informació, i esperem i desitgem que aquests canvis organitzatius no afecten el desenvolupament de les necessàries polítiques de suport a les famílies i, en especial, a la gent gran, a la qual vostè feia referència.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Té la paraula el conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, parlàvem de reforçar, no d'afeblir, per tant, doncs, servirà per a això: per reforçar les polítiques, en el conjunt de la família, de les persones grans i del conjunt de membres. També hi ha unes accions de la Secretaria de Família en l'àmbit de suport a la dona molt en contacte amb l'Institut Català de les Dones, per exemple, en la gestió dels centres d'intervenció especialitzada, etcètera. I, per tant, doncs, també aquí hi ha un treball important de suport a la família en un altre àmbit, eh?, però que també és molt necessari, i en les situacions en què es produeixen situacions de violència, etcètera. Perquè també tenim dades molt preocupants, que són sobre la violència de gènere o violència masculista, com se li'n vulgui dir, però també en la violència familiar. I aquí també hem de fer accions i, per tant, també hi ha una tasca de la Secretaria de Família en aquest àmbit.

I després, pel que fa a l'observatori, dir que s'ha produït una renovació d'alguns membres de l'observatori per ajudar també que altres disciplines hi participessin, dins de l'observatori, per promoure unes polítiques més interdisciplinàries i més, diguéssim, globals i transversals.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable conseller. Moltes gràcies per aquesta compareixença. I crec que aquesta comissió no es tornarà a reunir fins al setembre; per tant, els desitjo a tots i totes molt bon estiu.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de set del vespre i catorze minuts.